

KONTRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 542 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 7 ΦΛΕΒΑΡΗ 2009

1 ΕΥΡΩ

Στην κρατική βία να απαντήσουμε με λαϊκή αντίβία

Όλοι δικαιούνται τη
«μεγάλη» αποζημίωση
ΣΕΛΙΔΑ 3

Εξαπατά τη φτωχή
αγροτιά ο Περισσός
ΣΕΛΙΔΑ 7

■ Προκλητική παρέμβαση ΣΕΒ
Πλήρη ασυδοσία
και αντεργατικά
μέτρα απαιτούν οι
καπιταλιστές
ΣΕΛΙΔΑ 16

■ Οικονομική κρίση στις ΗΠΑ
Από το κακό στο
χειρότερο
ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ
ΣΕΛΙΔΑ 5

■ Γάζα-Παλαιστίνη
Ο εκβιασμός δεν
θα κάμψει
την Αντίσταση
ΣΕΛΙΔΑ 5

Θέατρο «διαλόγου»
για την Παιδεία
ΣΕΛΙΔΑ 8

Αγωνιστές ή
διαμαρτυρόμενοι;
ΣΕΛΙΔΑ 6

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

7/2: Ημέρα ασφαλείας internet, Γρενάδα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974) 7/2/1991: Ολμος κατά συγχρηματικής πρωθυπουργικής κατοικίας 7/2/1992: Υπογραφή συμθήκης Maastricht 7/2/1956: Δολοφονία 18χρονου Πετράκη Γιαλούρη (Κύπρος) από Αγγλους, επειδή κρατούσε ελληνική σημαία σε διαδήλωση 7/2/1966: Παραπέμπονται (υπόθεση Λαμπράκη) οι Γκοτζαμάνης, Εμμανουηλίδης, Καπελώνης, Μήτσου, Καμουτόπης 7/2/1981: Θάνατος Φρειδερίκης 8/2/1921: Θάνατος Πιοτρ Κροπότκιν 8/2/1971: Βόμβες (ΔΑ) καταστρέφουν δύο αυτοκίνητα στρατιωτικών κι ένα αυτοτραλού διπλωμάτη (Ψυχικό) 8/2/1972: Προκρύψεις «Λαϊκής Αντίστασης» σε αθηναϊκούς δρόμους 9/2/1981: Βόμβα σε αποθήκη Nestle (Περιστέρι) 9/2/2007: Θάνατος διοικητή ΙΚΑ Γιάννη Βαρθολομαίου 9/2/1984: Θάνατος Yuri Andropov 9/2/1946: Ιδρυση Εργατικού Κόμματος Ολλανδίας 10/2/1989: Γέννηση Μπέρτολντ Μπρεχτ 10/2/1974: Απεργία άγγλων ανθρακωρύχων οδηγεί στην καθιέρωση εβδομάδας τριών εργάσιμων και σε πτώση του πρωθυπουργού 10/2/1991: «Ναι» Λιθουανίας σε ανεξαρτησία από Σοβιετική Ένωση (δημοψήφισμα) 10/2/1989: Θάνατος εισαγγελέα Νίκου Ανδρουλίδακη (17N) 10/2/1948: Διλοχία ανταρτών χτυπάει με 50 βλήματα δόλμου τη Θεσσαλονίκη 11/2: Καμερούν: Ημέρα νεολαίας, Ιαπωνία: Ημέρα αυτοκρατορίας 11/2/1990: Απελευθέρωση Μαντελα μετά από 27 χρόνια φυλάκισης 11/2/1945: Τέλος διάσκεψης Γιάλτας 11/2/1943: Εικοσαήμερη απεργία πείνας Γκάντι για βανουάστητα άγγλων αποικιοκρατών 11/2/1975: Η Θάτσερ πρώτη γυναίκα-αρχηγός άγγλων συντριπτικών 11/2/1979: Ο χορεύει στην εξουσία (Ιρλανδία) 11/2/1977: Βόμβα στο βιβλιοπωλείο «Πλανήτης» (Ασκληπιού), προαναγγελθείσα από το νεοφασίστα Αργύρη Κακκαβά 11/2/1981: Βόμβα στο άγαλμα Κωνσταντίνου (πεδίο Αρεως) και στο φασιστικό βιβλιοπωλείο «Ελεύθερη Σκέψις» (Ιπποκράτους) 11/2/1987: Βόμβα στην υπηρεσία ενημέρωσης ΦΠΑ (ΕΛΑ) 11/2/1961: Δολοφονία Patrice Lumumba 12/2: Ημέρα γάμου 12/2/1945: Υπογραφή συνθήκης Βάρκιζας 12/2/1946: 2η ολομέλεια ΚΚΕ, απόφαση αποχής από εκλογές 12/2/1980: Βόμβα στη βιοτεχνία Perla (Αθήνα) 12/2/1977: Καταστροφή χώρων-μηχανημάτων στην Καλλιθέα 12/2/1981: Βόμβα καταστρέφει το αυτοκίνητο Καραυγουστή, πρώην αξιωματικό χωροφυλακής, πρωταπόρχη Βάλκαν Εξπροτ (Θεσσαλονίκη) 12/2/1981: Βόμβα στα γραφεία των ΒΕΟ (Λιόσια) και ΔΕΗ (Κάνγγης) και στα λεωφορείο σχολικής επιχείρησης «Βυζάντιο» (Καρέας) 13/2/1990: Η γαλλική επανάσταση καταφέγγει τα μοναστήρια 13/2/1970: 300 διανοούμενοι-καλλιτέχνες (ΗΠΑ) ζητούν απελευθέρωση Μίκη Θεοδωράκη 13/2/1984: Ο Κονσταντίνος Τσερνιένκο πρόεδρος της ΕΣΣΔ 13/2/1973: Διαδήλωση φοιτητών (Θεσσαλονίκη), πέντε συλλήψεις 13/2/2006: 15χρονος αργανός πρόσδιψης σοιοφάρα κακοποιημένος από λιμενικό και 21χρονος παρόντας νεκρός υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες 13/2/2001: Ο 47χρονος ρουμάνος Κονσταντίν Κατσούρη παρά το βαρύ τραυματισμό του δεν μεταφέρεται σε νοσοκομείο και πεθαίνει σε κρατητήριο αστυνομικού τμήματος.

● Ανακοινώνουμε σήμερα το τελικό πάκετο των μέτρων **στήριξης και ενίσχυσης** του εισοδήματος του αγροτικού κόσμου, συνολικού ύψους 500 εκατ. ευρώ» ●●● Σ. Χατζηγάκης, 22.1.09 ●●● «Μιλάμε πάντοτε για ζημιές είπε ποιοτικές είπε ποσοτικές, τις οποίες υπέστησαν οι παραγωγοί» ●●● Σ. Χατζηγάκης, 28.1.09 ●●● Διαλέγετε και πάρετε ●●● Τη μια μέρα ο κυρ-Σωτήρης μοιράζει εισοδηματικές ενισχύσεις και την άλλη τις βαφτίζει αποζημιώσεις ●●● Και μετά τα ρίχνει στο ΠΑΣΟΚ, ότι καρφώνει στις Βρυξέλλες ●●● Λες και οι «κουτόφραγκοι» δεν διαβάζουν τις δικές του ανακοινώσεις, όπου καρφώνεται μόνος του ●●● Αν ο Καραμανλής είχε λίγη τσίπα, δα έπρεπε να τον είχε διώξει ως ανεπαρκή ●●● Για να μην πούμε καραγκιόζ ●●● Η σήμερη, πάντως τάσσεται αναφανδόν υπέρ του κυρ-Σωτήρη ●●● Χάσαμε το Βύρωνα, χάσαμε το Μάκαρο, κάπι πρέπει να 'χουμε και μεις οι ευδυμογράφοι ●●● «Η αντικατάσταση του συντρόφου και αγωνιστή Γιώργου Αλογοσκούφη δεν έχει

τράκτερ και αγροτικά στα πλοία, διότι δεν επιτρέπονται στην Αθήνα τα πετρελαιοκίνητα; ●●● Μεγάλο όχτι τον έχει τον Ρουσόπουλο ο Καραχάλιος, για να φτάσει στο σημείο να του ζητάει να επιστρέψει την έδρα λόγω της ζημιάς που έκανε στην παράταξη ●●● Το θέμα είναι τι ζημιά μπορεί να του κάνει ●●● Αποφασισμένος να πάρει μερικές τζούρες χημικά κατέθηκε στον Πειραιά ο Γιωργάκης ●●● Είδατε σε τι δυσίες υποβάλλει τον εαυτό του όποιος δέλει να γίνει πρωθυπουργός; ●●● Προβλέπουμε σε λίγο την έκδοση πράσινης αφίσας με τον δακρυσμένο Γιωρ-

γάκη ●●● Τετάρτη είχε ραντεβού με την επίτροπο Μπόελ ο κυρ-Σωτήρης, από τη Δευτέρα την έκανε για Βρυξέλλες ●●● Κι άφησε πίσω του συντρίμμια ●●● Κυρία Άλεκα και συντροφία, Περισσόν ●●● Καλά, οι των Σερρών γαλάζιοι αγρότες φόρεσαν κουκούλες για το τηλεοπτικό φάνεσδαι ●●● Οι Κρητικοί, όμως, κουκούλαθηκαν σ' αλήθεια ●●● Κι ούτε μια καταγγελία για το σχέδιο των σκοτεινών δυνάμεων; ●●● Γιατί τόσο χαμηλά ανακλαστικά το κόμμα; ●●● Και που σ' σαστε, συντρόφια, μην αρχίσετε πάλι τα πυρά κατά Μαρκογιαννάκη ●●● Μην πατήσετε πάλι την πεπονόφλουδα, όπως το Δεκέμβρη ●●● Ενιαία είναι η κυβερνητική πολιτική, δε βαράμε το (βολικό) σαμάρι, αφήνοντας το γάιδαρο ανεύχλητο ●●● Η ΝΔ, που καταγγέλλει την εκλογολογία, άνοιξε δέμα εκλογικού νόμου για να την τροφοδοτήσει ●●● Κι ύστερα, καπήγειλε πάλι το ΠΑΣΟΚ ●●● Τα 'χουν χαμένα εκεί στο Μαζίμου ή ίδεα μας είναι; ●●● Ο Σουφλιάς σέρνει το δάμαλο εκεί που γουστάρει ο ίδιος ●

◆ Την ώρα που ο ΜΑΤάδες επιτίθονται ενάντια στους αγρότες της Κρήτης, η γησεία της ΓΣΕΕ έπαιρνε το δρόμο για το μέγαρο Μαζίμου για να συναντηθεί με τον Καραμανλή. Δεν είχαν καν την ευαισθησία να κάνουν μια καταγγελία και να μην πάνε. Πάνω απ' όλα ο θεσμικός τους ρόλος.

◆ Ο Αλαβάνος κατηγόρησε από το βήμα της Βουλής τον Κακλαμάνη, ότι δεν ενδιαφέρεται για το γήπεδο του Παναθηναϊκού, αλλά «για να γίνει η επιχείρηση-μεγαθήριο του κ. Βωβού». Και τι απάντησε το Κακλαμάνης; «Είναι αυτονόητο ότι, όταν τα ποσοστά του ΣΥΡΙΖΑ από το 18% έχουν κατεβεί στο 7%, στον κ. Αλαβάνο να φτάνει ο πάντες γ' αυτήν την κατρακύλα εκτός από τον

πρόεδρό του». Δηλαδή, δεν απάντησε στη βαριά κατηγορία.

ΥΓ1: Αλήθεια, ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ γιατί ενδιαφέρεται για την κατασκευή του γηπέδου μιας ιδιωτικής εταιρίας; Υπάρχει άλλος λόγος εκτός του ότι αυτή η εταιρία έχει οπαδούς-πελάτες που ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ φιλοδοξεί να κάνει οπαδούς-ψηφοφόρους; ΥΓ2: Την προσφυγή στο ΣΤΕ κατά του Βωβού την έκαναν 130 πολίτες. Με ποια εξουσιοδότηση πήγε ο Τσίπρας και ξεκίνησε διαπραγματεύσεις με τον Βαρδινογιάννη;

◆ Την περασμένη εβδομάδα, παρουσιάζοντας το ρεπορτάριο για το φερόμενο ως «κύκλωμα παιδικής πορνογραφίας» στη

προτού αποκαλυφθεί το σκάνδαλο Μέντοφ των 50 δισ. δολαρίων.

Τζορτζ Σόρος (Το Βήμα) Ιωσής να είναι το πρώτο Νταβός όπου ο καπιταλισμός αντιμετωπίζεται ευρέως ως αποτυχία, παρά σαν κάπι άξιο θαυμασμού.

Ιωαν Καπποτέιν (καθηγητής Οικονομικών - Ελευθεροτυπία)

Θα ήθελα να έχουν μπει μέσα στα θέατρα και οπουδήποτε και να ουρλιάζουν όλοι για τη φρί-

κη στη Γάζα. Δεν αντέχεται άλλο αυτή η ηπιότητα.

Ελένα Τοπαλίδη (ηθοποιός)

Πώς να γλιτώσει κανείς ώστε

η επιδείνωση του κοινωνικού κλί-

ματος, με την αφορμή ενός ολι-

θημάτος ή μιας σκληρής τοπι-

κής σύγκρουσης να μη μετα-

τραπεί σε μια από εκείνες τις

εκρήξεις, των οποίων η Γαλλία

κατέχει το μυστικό;

Σε μια χώρα που βυθίζεται στην ύφεση,

το ερώτημα αυτό βασανίζει

τους πολιτικούς υπευθύνους

στο ανώτατο κρατικό επίπεδο,

τόσο στους κόλπους της πλειο-

ψηφίας όσο και της αντιπολί-

τευσης.

Le Monde

Υπάρχει σήμερα στον αέρα διάχυτη οσμή από κοινωνικό μπαρούτι.

Liberation

Ο ΣΥΡΙΖΑ διεκδικεί τη ριζική

αναθεώρηση της Κοινή

■ Συνδικαλιστική γραφειοκρατία ολοκληρωτικά αστικοποιημένη

Τι ήθελε η ΓΣΕΕ στο μέγαρο Μαξίμου; Να προβάλλει τα αιτήματα των εργαζόμενων, απαντούν οι γραφειοκράτες. Και από πότε τα εργατικά αιτήματα διεκδικούνται σε εθιμοτυπικές συναντήσεις με τους πρωθυπουργούς; Από τότε που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία εγκατελείψει ακόμη και τον στοιχειώδη οικονομιστικό διεκδικητισμό και μετατρέπτηκε σε μια θεσμική, ολοκληρωτικά αστικοποιημένη δύναμη. Ο Καραμανλής από τη μεριά του είχε κάθε λόγο να επιδιώκει μια συνάντηση με τη ΓΣΕΕ. Ιδιαίτερα αυτή την εποχή. Την ώρα που οι «πραίτορες» έπνιγαν στα χημικά τους κρητικούς αγρότες στο λιμάνι του Πειραιά, αυτός συναντίστον με τη ΓΣΕΕ και συζήτησε σε ψηλό θεσμικό επίπεδο «τα προβλήματα των εργαζόμενων», βγάζοντας προς τα έξω την εικόνα ενός ηγέτη που προσπαθεί να κάνει το καλύτερο στις συνήκες της κρίσης.

Και βέβαια, υπήρξε τομή στις θέσεις κυβέρνησης-ΓΣΕΕ: οι «αντοχές της οικονομίας», τις οποίες κανένα από τα δύο μέρη δεν θέλει να ζεπεράσει. Η ΓΣΕΕ, η οποία υποτίθεται ότι ενδιαφέρεται για αναδιανομή εισοδήματος υπέρ των εργαζόμενων, δεν δίστασε να υποβάλει και στον Καραμανλή το αίτημα για τη δημιουργία «ειδικού ταμείου ενίσχυσης επιχειρήσεων». Άμα σωθούν οι επιχειρήσεις που περνούν προβλήματα, θα σωθούν και οι εργάτες, αυτή είναι η φιλοσοφία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Όταν βγήκαν από τη συνάντηση, ο μεν Πουπτάκης μοίρασε δήλωση που υμνούσε τον Καραμανλή, ο δε Παναγόπουλος δήλωσε με νόημα ότι «χρειάζεται μια ισχυρή κυβέρνηση που να αντιπροσωπεύει τη θέληση του ελληνικού λαού για την έξοδο από την κρίση» (μια κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, δηλαδή). Τα υπόλοιπα, οι φλυαρίες για «μεγάλες κινητοποιήσεις» είναι για τους λίγους αφελείς που απέμειναν στους κόλπους των εργαζόμενων. Οι πολλοί δεν πιστεύουν λέξη απ' όσα λένε οι γραφειοκράτες, όμως δεν έχουν (ακόμα) το κουράγιο να σταθούν στα πόδια τους και να πάρουν την τύχη τους στα χέρια τους.

■ Πέρα από το πράσινο σόου του Πειραιά

«Απαράδεκτο για ένα ευρωπαϊκό κράτος» βρήκε ο Γιωργάκης το ψέκασμα με χρηματά των αγροτών της Κρήτης, που η κυβέρνηση τους απέκλεισε στο λιμάνι του Πειραιά. Μα καλά, δε βλέπει τι γίνεται σε όλη την Ευρώπη; Δε βλέπει κάθε μαχητική διαδήλωση να πνίγεται στα χημικά από τους «πραίτορες» που αφθονούν σε κάθε καπιταλιστικό κράτος; Ξέχασε ότι στον ίδιο ακριβώς χώρα, στις 29 Μάρτιου 2002, ήταν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που έπνιγε στα χημικά τους απεργούς ναυτεργάτες και όσους είχαν στην πόλη να τους συμπαρασταθούν; Ξέχασε ότι τα ΜΑΤ επί ΠΑΣΟΚ δεν δίστασαν να φεκάσουν ακόμα και τους συνταξιούχους;

Η ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ έστησε στον Πειραιά ένα σόου. Ο Γιωργάκης έσπευσε στο χώρο αιφνιδιαστικά, όντας σίγουρος ότι κάπι θα προλάβει να μυρίσει κι αυτός, για να το παιξει αγωνισταράς. Οι μπάτσοι, ξεσαλωμένοι και τυφλωμένοι από το μίσος τους ενάντια σε ό, τι κινητοποιείται, πάτησαν την πεπονόφρουδα. Λίγο πριν καταφάσει στο λιμάνι ο πράσινος θίασος και ενώ τον είχαν δει να κατεβαίνει, ξαναέπνιξαν τον τόπο στα χημικά κι έτοιμοι να έμεινε και κάπι για να ρουφήξει ο Γιωργάκης και να δακρύσουν τα ευαίσθητα ματάκια του. Το σημειώνουμε γιατί την ώρα που αυτός πνίγόταν και δάκρυζε, οι άλλοι Πασόσκοι δίπλα του ήταν μες στην καλή χαρά και φώναζαν συνθήματα. Οπως σχολίασε σύντροφος, ήταν σαν να ελεγον «έχουμε αρχηγό για κλάματα»...

Η προπαγάνδα που στήθηκε μετά από το ΠΑΣΟΚ κατήγγειλε την κυβέρνηση για το ότι τα ΜΑΤ δεν δίστασαν να ρίξουν χημικά ακόμα και την ώρα που στο λιμάνι έφτανε ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, ενώ η κυβέρνηση αμυνόταν υποστηρίζοντας ότι δεν είχε ειδοποιηθεί για την επίσκεψη. Δηλαδή, το πρόβλημα είναι ότι έπεισαν χημικά την ώρα που ήταν εκεί ο Γιωργάκης. Οταν ο Γιωργάκης και ο κάθε Γιωργάκης επισκέπτεται χώρους όπου εξελίσσεται μια κινητοποίηση, δεν πρέπει να πέφτουν χημικά. Οταν δεν είναι εκεί, τα ΜΑΤ μπορούν ελεύθερα να κάνουν ό, τι θέλουν. Άλλωστε, τα κοινοβουλευτικά στελέχη δεν θα πηγαίνουν εκεί για να βοηθήσουν στην εξέλιξη της κινητοποίησης, ώστε να φοβάται η Αστυνομία κάποιον αιφνιδιασμό, αλλά μόνο για να κάνουν το κομμάτι τους. Οι επισκέψεις τους πρέπει να είναι κάτι σαν εκεχειρία ανάμεσα στα αντιμαχόμενα μέρη.

Απάντηση μόνο η λαϊκή αντιβία

Είναι πλέον ηλίου φαεινότερον ότι, μετά τη νεολαϊστική εξέγερση του Δεκέμβρη, που συντάραξε τη χώρα, και ενόψει των κοινωνικών εκρήξεων που εγκυμονεί η βασιάση και παραπεταμένη καπιταλιστική κρίση με τις τεράστιες καπιταστροφές που θα επιφέρει στους εργαζόμενους και τους νέους, η κυβέρνηση αποφάσισε να εφαρμόσει το δόγμα της μηδενικής ανοχής. Την πιο άγρια καταστολή απέναντι σε όποιους κινούνται αγωνιστικά και απειλούν να διασπαλέσουν τη σταθερότητα του συστήματος.

Η συμπεριφορά των δυνάμεων καπιταστολής απέναντι στους Κρήτες αγρότες υπήρξε δηλωτική αυτού του νέου κλίματος. Ομως, πριν τους αγρότες υπήρξαν ουκ ολίγες περιπτώσεις που τα ΜΑΤ τσάκισαν κινητοποιήσεις, ακόμα και κινητοποιήσεις μικρής έκτασης και έντασης, όπως αυτή των κατοίκων της Κυψέλης για το βανδαλισμό του μικρού πάρκου στην Πατησίων.

Η αντιπολίτευση και τα ΜΜΕ αποδίδουν αυτή την πολιτική στο νέο υπουργό Χ. Μαρκογιανάκη. Ομως, ο Μαρκογιανάκης, πρώην εισαγγελέας, είναι γνωστός για τις σκληροπυρηνικές δεξιές του απόφειών. Δεν πρέπει ψευδεψεις ξαφνικά τώρα. Η τοποθέτηση του στο συγκεκριμένο πάστο ήταν απόφοιτη του Καραμανλή και του Σουφλιά. Τον τοποθέτησαν εκεί ως τον πιο κατάλληλο για την εφαρμογή του δόγματος της μηδενικής ανοχής, το οποίο οι ίδιοι αποφάσισαν. Κι αυτός τους αποζημιώνει για την επιλογή του, ενώ ταυτόχρονα αποτελεί και έναν εν δυνάμει αποδιοπομπαίο τράγο, αν γίνει καμιά χοντρή γκέλα.

Γιατί δύγμα μηδενικής ανοχής ειδικά αυτή την περίοδο; Γιατί η κατάσταση εγκυμονεί κινδύνους εκρήξεων. Και γιατί η μόνη διέξοδος για το σύστημα είναι η διάρρηξη της κοινωνικής αλληλεγγύης, η απομόνωση μαχητικών κοινωνικών κομματών, η αναγρέυ-

ση των «νοικοκυράριων» σε κήνουρες των κοινωνικών συμπεριφορών, η εφαρμογή του «διαίρει και βασιλεύει». Σε όλα αυτά βοηθά η αποθέωση της κρατικής καταστολής.

Για μια φορά ακόμη, λοιπόν, βρισκόμαστε μπροστά στο δύλημμα: θα επιλέξουμε τη λογική και την τακτική του καραργιάζη («θα με δείξεις, θα με δείξεις, θα ιδρώσεις, θ' αρρωστήσεις») ή τη λογική και την τακτική που επελέξαν και επέλεγουν τα ριζοσπαστικά κινήματα σε όλη την κύριο. Η κυβέρνηση, η κάθε κυβέρνηση, όταν επιλέγει τη σκληρή καπιταστολή, είναι αποφασισμένη να σηκώσει το όποιο πολιτικό κόστος. Επομένως, «ακούει βερεσέ» τις διαμαρτυρίες και τις καταγγελίες. Το κίνημα που βρίσκεται αντιμέτωπο με την καπιταστολή έχει το πρόβλημα: θα προχωρήσει ή θα κάνει πίσω καταγγελλοντας; Για να προχωρήσει δεν έχει άλλη επιλογή πέρα από τη χρήση όλων των μέσων της λαϊκής αντιβίας.

Ολοι οι αγρότες δικαιούνται να απαιτήσουν τη «μεγάλη» αποζημίωση

Στις 30 Γενάρη -και όχι στις 23, όπως δήλωνε ο Σ. Χατζηγάκης- υπέγραψε με τον υφυπουργό Οικονομίας Ν. Λέγκα την απόφαση για τον δανεισμό του ΕΛΓΑ με 425 εκατ. ευρώ (το περιβόλτο αγροτικό «πτακέτο»). Η απόφαση δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 155 Β/2-2-2009, που κυκλοφόρησε την Πέμπτη 4 Φλεβάρη. Τελικά, ο υπουργός Γεωργίας δεν τολμήσει, παρά τα λεγόμενά του στα δελτία Τύπου, να κατηγοριοποιήσει τις αγροτικές ζημιές σε «μικρές» και «μεγάλες», γιατί αυτό δεν προβλέπεται από το εθνικό και κοινωνικό δίκαιο. Σύμφωνα με την απόφαση, οι

ζημιές για όλα τα αγροτικά προϊόντα είναι ίδιες σε όλη την Ελλάδα. Ιδίου το σχετικό απόστασμα: «δ. Παραπεταμένη έντασία στη χώρα μας που προκάλεσε τη μείωση των υδάτινων αποθεμάτων με αποτέλεσμα οι βαμβακοκαλλιέργειες κατά την καλλιεργητική περίοδο 2008 να δεχθούν μη επαρκή ποτίσματα, θερμό καλοκαίρι ακολουθόμενο από ψυχρό φθινόπτωρο που σε συνδυασμό με τις ακραίες βροχοπτώσεις προς το τέλος Σεπτεμβρίου είχαν σαν αποτέλεσμα την μείωση και την ποιοτική υποβάθμιση της παραγωγής βαμβακιού σε όλη τη χώρα». Ανάλογες είναι οι αναφορές και

βέρνηση δεν εξειδίκευσε τις στρεμματικές αποζημιώσεις και δεν έκανε κατηγοριοποίηση των αποζημιώσεων. Με την απόφαση αυτή επιβεβαιώνεται η εκτίμησή μας, ότι με το πακέτο των 425 εκατ. ευρώ θα πληρωθούν όλες οι ζημιές του 2008 (δεν θα υπάρξει δηλαδή διπλή αποζημίωση). Η απόφαση αναφέρει ρητά, ότι ο ΕΛΓΑ προϋπολογίσει όλες τις ζημιές του 2008, που ανέρχονται σε 425 εκατ. ευρώ. Ας βγάλουν από το μυαλό τους οι βαμβακάδες του Σιδηρόπουλου ότι θα πάρουν αποζημίωση 56 (45 + 11) ευρώ το στρέμμα.

Καθώς το Πεντάγωνο επανεξετάζει την αμερικανική στρατηγική στο Αφγανιστάν και ο Μπαράκ Ομπάμα ετοιμάζεται να αποφασίσει για το μέγεθος των αμερικανικών στρατευμάτων που είχε υποσχεθεί προεκλογικά ότι θα στείλει στο Αφγανιστάν, διατυπώνονται από διάφορες πλευρές ανησυχία, σκεπτικισμός, ακόμη και προειδοποίησης για τον κίνδυνο να γίνει το Αφγανιστάν ένα νέο Βιετνάμ.

Το τελευταίο τεύχος του αμερικανικού περιοδικού «Newsweek» κυκλοφόρησε με κεντρικό τίτλο στο εξώφυλλό του: «Το Βιετνάμ του Ομπάμα: Η αναλογία δεν είναι ακριβής. Ομως ο πόλεμος στο Αφγανιστάν αρχίζει να φαίνεται ανησυχητικά γνώριμος». Και ο συντάκτης σχετικού άρθρου των «New York Times» (24/2/09) θέτει το ερώτημα: Θα μπορέσει ο Ομπάμα να τα καταφέρει σ' αυτό το «νεκροταφείο των αυτοκρατοριών», τον τόπο που έχει συντρίψει τους ξένους κατακτητές για περισσότερα από 2.000 χρόνια;

■ Ζοφερές εκτιμήσεις

Η έντονη ανησυχία που επικρατεί στο Πεντάγωνο για τις εξελίξεις στο αφγανικό μέτωπο διατυπώνεται το τελευταίο διάστημα και από ανώτατους αμερικάνους αξιωματούχους.

Ο υπουργός πολέμου Ρόμπερ Γκέιτς, απευθύνομενος στις 27 Ιανουαρίου στην αρμόδια επιτροπή της Γερουσίας, προειδοποίησε ότι ο πόλεμος στο Αφγανιστάν θα είναι μακρόχρονος και σκληρός, ότι οι στόχοι των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν πρέπει να είναι συγκρατημένοι και ρεαλιστικοί και ότι οι αμερικανονατοϊκές δυνάμεις, ακόμη κι αν αυξηθούν, μπορούν να πετύχουν περιορισμένους στόχους. Ανακοίνωσε ότι θα σταλούν τρεις επιπλέον ταξιαρχίες -10.000 με 12.000 άντρες- στο Αφγανιστάν από την άνοιξη μέχρι τα μέσα του καλοκαιριού, για να αντιμετωπίσουν το κενό ασφάλειας, το οποίο καλύπτεται όλο και περισσότερο από τους Ταλιμπάν. Ταυτόχρονα, όμως, δήλωσε, ότι διακατέχεται από έντονο προβληματισμό και σκεπτικισμό για οποιαδήποτε παραπέρα αύξηση των αμερικανικών στρατευμάτων και ότι πρέπει να αναλάβουν σημαντικό μέρος της ευθύνης ο αφγανικός στρατός και η αστυνομία, ώστε να μη στραφεί ο αφγανικός λαός εναντίον των αμερικανικών στρατευμάτων, όπως συνέβη με τα ξένα στρατεύματα σ' όλη την ιστορία της χώρας.

Την ίδια μέρα, σε συνέντευξη Τύπου, ο αρχηγός του Γενικού Επιπελείου, ναύαρχος Μάικλ Μουλέν, μεταξύ άλλων, δήλωσε: «Ολοι εσείς που καλύπτετε αρκετό καιρό τα γεγονότα στο Αφγανιστάν γνωρίζετε ότι η κατάσταση γίνεται κάθε μέρα όλο και πιο επικίνδυνη. Οι επιθέσεις αυτοκτονίας και οι επιθέσεις με αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς αυξάνονται συνεχώς και την περασμένη χρονιά (2008) υπολογίζεται ότι αυξήθηκαν κατά 40%. Οι Ταλιμπάν γίνονται όλο και πιο τολμηροί εκφοβιζόντας και τρομοκρατώντας τον αφγανικό λαό και η ροή μαχητών μέσω των συνόρων με το Πακιστάν συνεχίζεται». Επίσης, αναφέρομενος στη σύγκριση που γίνεται με τον πόλεμο του Βιετνάμ, επισήμανε ότι πρέπει να γίνεται με πολ-

■ Αφγανιστάν

Το Βιετνάμ του Ομπάμα

λή προσοχή, γιατί στο «Αφγανιστάν η κατάσταση είναι πολύ πιο σύνθετη».

Τις ζοφερές αυτές εκτιμήσεις επιβεβαιώνουν τα στοιχεία τόσο της τελευταίας έκθεσης του Πενταγώνου προς το αμερικανικό Κογκρέσο, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 3 Φεβρουαρίου, όσο και άλλων πηγών. Σύμφωνα με την έκθεση του Πενταγώνου, το 2008, οι επιθέσεις των ανταρτών αυξήθηκαν κατά 33%, ενώ ειδικά οι επιθέσεις στους κεντρικούς αυτοκινητόδρομους αυξήθηκαν κατά 37% σε σύγκριση με το 2007. Στην επαρχία Κανταχάρ, οι Ταλιμπάν ποτοθέτησαν υπερδιπλάσιο αριθμό βομβών το 2008 σε σύγκριση με το 2007, από τις οποίες ενεργοποιήθηκε και χτύπησε τα νατοϊκά και τα αιργανικά στρατεύματα τριπλάσιος αριθμός σε σχέση με το 2007, σύμφωνα με τα στοιχεία της διοίκησης των καναδικών δυνάμεων, που έχουν την ευθύνη των στρατιωτικών επιχειρήσεων στην Κανταχάρ. Ενδεικτικά, από το Σεπτέμβριο μέχρι το Δεκέμβριο του 2008, σημειώθηκαν 350 επιθέσεις με βόμβες στην επαρχία Κανταχάρ έναντι 170 την ίδια περίοδο του 2007. Απ' αυτές, οι 180 χτύπησαν τις νατοϊκές και τις αιργανικές δυνάμεις έναντι μόλις 65 το 2007.

Η καναδέζικη εφημερίδα «Globe and Mail» (26/1/09), σε σχετικό άρθρο της επισημαίνει ότι οι Ταλιμπάν όλο και περισσότερο χτυπούν τους στόχους τους κατευθείαν αντί να χρησιμοποιούν βόμβες. Η εφημερίδα επικαλείται μια ανάλυση 13.000 επιθέσεων μέσα στο 2007 και το 2008, που έγινε από το Sami Kovanen, μέχρι πρό-

■ Επίθεση αυτοκτονίας με 21 νεκρούς αστυνομικούς

Επίθεση αυτοκτονίας σε κέντρο επικαίρευσης της αστυνομίας στην πόλη Τιρίν Κοτ, πρωτεύουσα της επαρχίας Ουρουζγκάν, στο νότιο Αφγανιστάν προγματοποιήθηκε στις 2 Φεβρουαρίου. Ο βομβιστής, που φορούσε αστυνομική στολή, ανατίναξε τα εκρηκτικά με τα οποία ήταν ζωμένος την ώρα της εκπαίδευσης, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 21 αστυνομικοί και να τραυματιστούν τουλάχιστον 20 ακόμη.

παράλυση του ανεφοδιασμού των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν. Τελευταίο επεισόδιο η ανατίναξη στις 3 Φεβρουαρίου στο ίδιο σημείο μιας μεταλλικής γέφυρας, που προκάλεσε ακόμη περισσότερα προβλήματα στις μεταφορές.

Ομως το ισχυρότερο πλήγμα ήρθε από τον πρόεδρο του Κιργιστάν Κουρμάντεκ Μπακάγιεφ, ο οποίος, στις 4 Φεβρουαρίου, σε συνέντευξη Τύπου κατά τη διάρκεια επίσκεψής του στη Μόσχα, ανακοίνωσε την απόφαση να κλείσει η αμερικανική στρατιωτική βάση στη χώρα του. Με αντάλλαγμα, σύμφωνα με τη ρώσικη εφημερίδα «Kommersant», τη χρήγηση από τη Μόσχα δανείου 300 εκατομμυρίων δολαρίων για 40 χρόνια (2 δισ. κατά το Associated Press) και οικονομικής βοήθειας 150 εκατομμυρίων δολαρίων καθώς και τη σύναψη συμφωνίας αμυντικής και ενεργειακής συνεργασίας.

Πρόκειται για την αεροπορική βάση Manas, που δημιουργήθηκε το 2001 μαζί με μια δεύτερη στο γειτονικό Ουζμπεκιστάν και φιλοξενεί περισσότερα από 1.000 άτομα στρατιωτικό προσωπικό, για την οποία εισπράττει ως ενοίκιο το Κιργιστάν 18 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο. Η βάση αυτή είναι ζωτικής σημασίας για τον ανεφοδιασμό των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, ιδιαίτερα μετά το κλείσιμο της βάσης του Ουζμπεκιστάν το 2005. Η απόφαση για το κλείσιμο της βάσης Manas είναι αποτέλεσμα της δύνυσης των σχέσεων ΗΠΑ – Ρωσίας, η οποία επίσης διαθέτει αεροπορική βάση στο Κιργιστάν, σε μικρή απόσταση από την αμερικανική, και θέλει να διατηρήσει την επιρροή της στις χώρες της περιοχής. Η αρχική συμφωνία δίνει προθεσμία 6 μηνών στους Αμερικάνους να αποχωρήσουν από τη βάση, χωρίς να αποκλείεται στο διάστημα αυτό να γίνουν κάποιες υποχωρήσεις από την πλευρά τους απέναντι στη Ρωσία για να πετύχουν παράταση της χρήσης της βάσης.

Οι εξελίξεις αυτές θέτουν στην αμερικανονατοϊκή ηγεσία επιτακτικά το ζήτημα της εξεύρεσης εναλλακτικών δρόμων που θα διασφαλίζουν τον ανεφοδιασμό των στρατευμάτων τους. Και αυτοί οι δρόμοι περνούν είτε από την πλευρά τους απέναντι στη Ρωσία για να πετύχουν παράταση της χρήσης της βάσης.

Οι στρατιωτικές επιχειρήσεις που ξεκίνησαν πριν από 18 μήνες στην κοιλάδα Swat, που δεν βρίσκεται στην παραμεθόρια, γνωστή ως «Ελβετία του Πακιστάν» και μέχρι πρότινος τουριστικός παράδεισος, οι δυνάμεις των Ταλιμπάν που πρόσκεινται στον ισχυρό πολέμαρχο Maulana Fazlullah ελέγχουν το 80% τους εδάφους, συμπεριλαμβανομένων των δύο μεγάλων πόλεων Mingora και Saidu Sharif.

Οι στρατιωτικές επιχειρήσεις που ξεκίνησαν πριν από 18 μήνες στην κοιλάδα για να αποκαταστήσουν τον κυβερνητικό έλεγχο και να διαλύσουν το δίκτυο των μοχητών που υποστηρίζει την αφγανική εξέγερση έχουν αποτύχει. Τις τελευταίες μέρες ο αρχηγός του πακιστανικού στρατού ανακοίνωσε την έναρξη μιας ακόμη στρατιωτικής επιχείρησης στην περιοχή, η οποία, όπως δείχνουν τα γεγονότα, θα έχει την ίδια τύχη. Ενδεικτικό είναι το περιστατικό που συνέβη στις 3 Φεβρουαρίου. Στη βορειοδυτική περιοχή της κοιλάδας Swat, μοχητές Ταλιμπάν πολιόρκησαν έναν αστυνομικό σταθμό και μετά από ολόμερη μάχη συνέλαβαν 30 αστυνομικούς και ανατίναξαν το κτίριο του σταθμού.

Τη κατάσταση αυτή σε συνδυασμό με τη συνεχίζοντας ένταση στις σχέσεις Ινδίας – Πακιστάν, μετά τις επιθέσεις τον περασμένο Νοέμβριο στην πόλη Μουμπάρι με τους 179 νεκρούς, η οποία κρατά σημαντική δύναμη του πακιστανικού στρατού στα σύνορα με την Ινδία, αποδύναμώντας το μετωπο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», προκαλεί σοβαρή ανησυχία στους Αμερικάνους ενώπιον της άνοιξης και της σφραγίδης αντεπίθεσης που περιμένουν από τους Ταλιμπάν.

■ Οικονομική κρίση στις ΗΠΑ

Από το κακό στο χειρότερο

Οταν ο Μπαράκ Ομπάμα λέει στην τηλεφωνική του επικοινωνία με τον γάλλο ομόλογό του Νικολά Σαρκοζί, ότι «τα πράγματα είναι χειρότερα από αυτά που περιμέναμε», αναφερόμενος στην οικονομική κρίση στις ΗΠΑ, δεν έχουμε κανένα λόγο να αμφισβητήσουμε την ειλικρίνειά του. Γιατί, πράγματι, ούτε οι πιο «σπειαλίστες» αστοί οικονομολόγοι δεν έχουν ακόμα καταλήξει σε μια εκτίμηση για το βάθος αυτής της κρίσης, που αδιαφορίσθηκε πλέον είναι η χειρότερη μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η τελευταία έκθεση (advance, προκαταβολική δηλαδή) του υπουργείου Εμπορίου για την εξέλιξη του αμερικανικού ΑΕΠ (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν) για το τέταρτο τρίμηνο του 2008 (που αποτελεί μια πρώτη εκτίμηση, καθώς θα ακολουθήσουν δύο ακόμα εκθέσεις μέχρι να καταλήξουν στην ακριβή μέτρηση του ΑΕΠ του τέταρτου τριμήνου, η «preliminary», δηλαδή προκαταρκτική, και η «final», η τελική), δεν ήταν απλώς κόλαφος αλλά γροθιά στο στομάχι.

Το ΑΕΠ μειώθηκε κατά 3,8%, σημειώνοντας τη μεγαλύτερη πτώση από

το 1982! Ταυτόχρονα, ιδιαίτερα προβληματίζει η δραματική πτώση των εξαγωγών (-19,7%), που σε συνδυασμό με την κατά 20,1% πτώση των επενδύσεων σε πάριο κεφάλαιο (μέσα παραγωγής, κτίρια και εγκαταστάσεις εργοστασίων) δημιουργεί ένα «εκρηκτικό μήμων» για την εξέλιξη της ιοχυρότερης οικονομίας.

του πλανήτη. Οπως επιτημαίνει το αμερικανικό (μη κυβερνητικό) Ινστιτούτο Οικονομικής Πολιτικής, τα πράγματα είναι χειρότερα από αυτό που δείχνει αυτή η πτώση του ΑΕΠ. Κι αυτό γιατί «ο αριθμός που παρουσιάζεται στο ΑΕΠ στην πραγματικότητα υποτιμά την τρέχουσα αδυναμία της αμερικανικής οικονομίας.

Οι αλλαγές στα ιδιωτικά αποθέματα (private inventories) πρόσθεσαν 1,3% στην οικονομία στο τέταρτο τρίμηνο. Ωστόσο, οι αλλαγές στα αποθέματα, είναι ιδιαίτερα ευμετάβλητες από τρίμηνο σε τρίμηνο, και η συγκέντρωση αποθεμάτων κατά τη διάρκεια απότομων οικονομικών κατήφορων, μπορεί να απεικονίζουν την αδυναμία των αμερικανών παραγωγών να βρουν αγοραστές» (Economic Policy Institute, σε άρθρο με τίτλο «Χειρότερα απ' ότι φαίνεται: Η μεγαλύτερη συρρίκνωση του ΑΕΠ από το 1982 υποεκπιμόρια θέσεις εργασίας, μετά τα 2,6 εκατομμύρια που χάθηκαν μέσα στο 2008).

Ολα αυτά φυσικά και δε μπορούν να οφείλονται στα «golden boys» που τσέπωσαν μερικές εκαποντάδες χιλιάδες δολάρια παραπάνω από το «πρέπον». Αποτελούν συστατικά μιας τυπικής καπιταλιστικής κρίσης, όπως την περιέγραψε ο Μαρξ στο «Κεφάλαιο». Εκτός κι αν... πολύς Ομπάμα, δώσει τη λύση που επί δυο αιώνες δεν κατόρθωσε να βρει ο καπιταλισμός παγκόσμια, περιορίζοντας στα 500 χιλιάδες δολάρια τους μισθούς των μεγαλοστελεχών (CEOs) στις επιχειρήσεις που θα πάρουν ζεστό χρήμα από το «πακέτο στήριξης»!

«Δικαίωμα στη δουλειά για Βρετανούς εργάτες», ήταν το σύνθημα που κυρίαρχησε στις απεργίες που έσπασαν αυθόρυμη σε 20 βιομηχανίες του ενεργειακού τομέα την προηγούμενη βδομάδα στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ο λόγος; Η απόφαση της TOTAL να δώσει έργο κατασκευής μονάδας αφράτερης διοξείδιου του θείου, που εκλύεται στο τμήμα της ενεργειακής μονάδας των διυλιστηρίων πετρελαίου του Λινκολνάιρ (ανατολική Αγγλία), στην ιταλική IREM. Η τελευταία προσέλαβε ιταλούς και πορτογάλους εργάζομενους αντί για βρετανούς; Εξόυ και το... ρατσιστικό σύνθημα.

Το κίνητρο της TOTAL φέρεται να είναι η δυνατότητα που προσφέρει η περιφήμη κοινωνική οδηγία Μπολκεντάν στο ευρωπαϊκό κεφάλαιο να προσλαμβάνει αλλοδαπούς εργάτες με μισθούς κατώτερους από αυτούς της χώρας «φιλοξενία», με απώτερο στόχο την επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων, μείωση των μισθών και περαιτέρω απολύσεις. Οι εργάτες της TOTAL, αντί να υψώσουν ως συνθήματα πάλης τους «καμία αλλαγή στις εργασιακές σχέσεις», «δικαίωμα στην εργασία για όλους», κατέβηκαν σε απεργία για... τις «διακρίσεις που υφίστανται ο βρετανός εργάτης». «Θέλουμε ίσες ευκαιρίες για όλους, πράγμα που δεν συμβαίνει με τους βρετανούς εργάτες» (!), δήλωναν χαρακτηριστικά στα ΜΜΕ, θέτοντας στο επίκεντρο της προπαγανδιστικής τους καμπάνιας την πραγματοποίηση της υπόσχεσης που είχε δώσει ο πρωθυπουργός της Βρετανίας Γκόρντον Μπράουν το 2007: «Βρετανικές δουλειές για βρετανούς εργάτες»!

Το πλαίσιο αυτό υιοθετήθηκε τις επόμενες μέρες σε απεργίες που έσπασαν αυθόρυμη σε όλη τη Βρετανία, σε ένδειξη αλληλεγγύης στους απεργούς του Λινκολνάιρ. Η τραγική ειρωνεία είναι ότι η ίδια η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, η ομοσπονδία του GMB, όπως και το βρετανικό πολιτικό σύστημα... αιφνιδιάστηκαν. Ο Μπράουν και το επιπτελείο του αντέδρασαν άμεσα, καλώντας τους απεργούς να σταματήσουν την... «απροειδοποίητη απεργία» και να προσέλθουν σε... διάλογο. Εν μέσω οικονομικής κρίσης, αιφνίδια παράλιση ενός βασικού τμήματος της βαριάς βιομηχανίας, του ενεργειακού τομέα, από απεργίες αλληλεγγύης, έστω και με ρατσιστικά συνθήματα, μέσα σε μια βδομάδα, δεν θα διανοούνταν σε καμία περίπτωση να πυροδοτήσει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Ειδικά σε μια συγκυρία που δεν υπήρχαν ενδείξεις για ξεσηκωμό από τα κάτω, ώστε να πιεστεί σε αυτή την κατεύθυνση.

Πρέπει να διευκρινιστεί, ότι στο συγκεκριμένο απεργιακό ογώνα συμμετέχουν κυρίως ειδικευμένοι εργάτες και μικροεργολάβοι συνεργείων σε έναν από τους καλύτερα αμειβόμενους κλάδους της βαριάς βιομηχανίας της Μεγάλης Βρετανίας. Πρόκειται για το τμήμα της λεγόμενης εργατικής αριστοκρατίας που σε χώρες ιμπεριαλιστικές σαν την Γηραιά Αλβιόνα το κεφάλαιο φρόντιζε πάντα να εξαγοράζει με την προσφορά την προσφορά της βαριάς βιομηχανίας της Βρετανίας. Πρόκειται για την προσφορά της αγγλικής εργατικής αριστοκρατίας υιοθέτησε αικαριαία την τακτική του «διάιρει και βασιλεύει», που του πρότεινε το κεφάλαιο και το πολιτικό του προσωπικό (υπόσχεση Μπράουν) το 2007.

Το ζητούμενο είναι η εργατική τάξη της Βρετανίας να μην πέσει σε αυτή την παγίδα. Στις απολύσεις που έρχονται, στα νέα απεργιακά μέτωπα που ανοίγουν αναπόφευκτα λόγω της κρίσης, η ταξική ενότητα και αλληλεγγύη αλλοδαπών και ημεδαπών εργάτων είναι το βασικό όπλο που διαθέτει η εργατική τάξη για να αντιμετωπίσει τη λαϊλαπτική τελεοφορά, ειδικά στη Βρετανία με τους πολυάριθμους αλλοδαπούς εργάτες σε βιομηχανία και εμπόριο. Άλλιμον της αν ενστερνιστεί το παραδειγματικό της εργατικής αριστοκρατίας.

Οι... «σοσιαλιστικές» δολοφονίες του 21ου αιώνα

Ηεν ψυχρώ δολοφονία δύο εργατών και ο τραυματισμός άλλων έξι, κατά τη διάρκεια εφόδου της αστυνομίας σε κατειλημμένο εργοστάσιο της Μιτσουμπίσι στη Βενεζούελα, δεν αποτελεί «ειδήση» μόνο για το γεγονός αυτό καθαυτό. Οι δηλαδή η αστυνομία σκοτώνει αγωνιζόμενους εργάτες. Αποτελεί ακόμα μεγαλύτερη ειδήση, εξαιτίας δύο γεγονότων που συνέδονται με αυτή τη δολοφονία. Το πρώτο είναι ότι η δολοφονία έγινε σε μία φιλοτσαβική επεργάχια (στην περιφέρεια της Ανζοατεγκι, που διοικείται από τον κυβερνήτη Tarek Saab που δηλώνει οπαδός του Τσάβες). Το δεύτερο έχει να κάνει με τη στάση των Αρχών απέναντι στις καταλήψεις εργοστασίων. Ας πάρουμε όμως τα γεγονότα με τη σειρά.

Στις 12 Γενάρη, οι εργάτες του εργοστασίου της Μιτσουμπίσι αποφασίζουν κατάληψη με συντριπτική πλειοψηφία (863 υπέρ, 21 κατά και 3 αποχοές). Ο λόγος ήταν η άρνηση της διεύθυνσης του εργοστασίου να επαναπροσλάβει 135 συμβασιούχους εργάτες της Induservis, ενός εργολάβου που παρείχε υπηρεσίες συντήρησης στο εργοστάσιο. Οι εργάτες ζητούσαν να προσληφθούν οι απολυμένοι ως υπαλλήλοι της Μιτσου-

μπίσι. Ταυτόχρονα, συνέδεσαν τον αγώνα τους με αγώνες που δίνονται αυτό τον καιρό σε άλλα εργοστάσια, όπως το εργοστάσιο ανταλλακτικών αυτοκινήτων Vivec, όπως και τα εργοστάσια Franelas Gotcha, INAF και Acerven, που ζητούν εθνικοποίηση και εργατικό έλεγχο. Σημειώνουμε ότι οι επικεφαλής των σωματείων των εργοστασίων της Μιτσουμπίσι και της Vivec (Felix Martinez και Yeant Sabino) δηλώνουν υπέρ της μπολιβαριανής επανάστασης και ανήκουν στο τροτσικιστικό Revolutionary Marxist Current, ενώ τα αφεντικά της Μιτσουμπίσι είναι δηλωμένοι αντίπαλοι του Τσάβες.

Στις 29 Γενάρη, σύμφωνα με το ειδησεογραφικό πρακτορείο Venezuelaanalysis (30/1/09), έξω από την πύλη του εργοστασίου εμφανίζονται διοικητικά στελέχη μαζί με την τοπική αστυνομία. Τα στελέχη αρχίζουν να φωνάζουν συνθήματα κατά της κατάληψης και να απαίτουν από τους εργάτες να τη σταματήσουν. Λίγα λεπτά αργότερα, εμφανίζονται και τρεις δικαστές, οι οποίοι ξεκινούν «διάλογο» με τους εργάτες. Ο «διάλογος» όσο περνάει η ώρα γίνεται όλο και πιο έντονος, με τους εργάτες να αρνούνται κάθε σκέψη για αποχώρηση. Αφού οι δικα-

στές είδαν ότι δεν υπήρχε περίπτωση να πείσουν τους εργάτες να τερματίσουν την

Αγωνιστές ή διαμαρτυρόμενοι;

Οι Κρίτες αγρότες έφτασαν στο λιμάνι του Πειραιά και έμειναν εκεί. Δεν πραγματοποίησαν την πορεία τους προς το κέντρο της Αθήνας, καθώς βρίκαν απέναντι τους τα ΜΑΤ. Μολονότι διέθεταν βαριά μποχανήματα, που θα μπορούσαν ν' ανοίξουν δρόμο και να κάνουν την πορεία τους, έμειναν επί διήμερο εγκλωβισμένοι στο λιμάνι, περιοριζόμενοι σε εκτονωτικές αιψιμαχίες με ζαρζαβατικά και εισπνέοντας πολλαπλάσια ποσότητα χημικών.

Η κινητοποίησή τους ελέγχθηκε πολύ καλά από τους «πράσινους» αγροτοσυνδικαλιστές, ώστε να μην ξεφύγει από τα όρια της αστικής νομιμότητας. Στη συνέχεια εξελίχτηκε σε μια αντικυβερνητική φιέστα, στη διάρκεια της οποίας παρέλασαν στελέχη των κομμάτων της αντιπολίτευσης. Μέχρι που έδωσε την παράστασή του και ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, οπότε δόθηκε το σύνθημα της επιβίβασης στα πλοία και της αναχώρησης.

Οι Θεσσαλοί φτωχοί αγρότες, με μια σπηλαϊκή (αν και εμφανώς μικρότερη από παλαιότερες εποχές) «δύναμη πυρός», καθοδηγούμενοι από τους αγροτοσυνδικαλιστές της ΠΑΣΥ του Περισσού, έσπισαν το πιο «ουδέτερο» μπλόκο στην εθνική οδό. Ουδέτερο από την άποψη της πίεσης που ασκούσε. Οταν οι «γαλαζίοι» διέλυσαν το κομβικό μπλόκο των Τεμπών και οι «γαλαζοπράσινοι» τα μπλόκα της Φθιώτιδας και των Μικροθηβών, περιορίστηκαν απλώς να μείνουν τέσσερις μέρες ακόμη, χωρίς να προχωρήσουν σε καμιά αναβάθμιση, καμιά κλιμάκωση του αγώνα τους. Παρέμειναν «ωσεί παρόντες» από αγωνιστική άποψη, εκπέμποντας αντικυβερνητικά και αντι-ΕΕ συνθήματα και διατυπώνοντας αιτήματα χωρίς καμιά διεκδικητική πίεση. Στη συνέχεια, αποχώρησαν, «με το κεφάλι ψιλά», όπως ανακοίνωσαν, και έδωσαν αγωνιστικό ραντεβού... στο Κιλελέρ, στην κομματική εκδήλωση που οργανώνει εποσίως ο Περισσός.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η κυβέρνηση υπέστη σπηλαϊκή πολιτική φθορά από την κινητοποίηση των αγροτών. Ομως, η πολιτική της παρέμεινε αλώβητη. Τα ψίχουλα του «πακέτου Χατζηγάκη» μειώνουν ελάχιστα τη ζημιά που υπέστησαν οι παραγωγοί και θα επιταχύνουν το ξεκλήρισμα της φτωχής αγροτιάς.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι «γαλαζοπράσινοι» αγροτοπατέρες χτύπησαν πισώπλατα (και) αυτό το κίνημα. Δεν μπορούσαν, όμως, οι δυνάμεις που παρέμειναν στα μπλόκα να τραβήξουν τον αγώνα; Η απάντηση είναι ότι μπορούσαν, όμως αυτό δεν κατέστη δυνατό, γιατί δεν υπήρχε πολιτική βούληση γι' αυτό. Δεν υπήρχε τέτοιος στόχος, γι' αυτό και δεν υπήρχε σχέδιο πέρα από μια ολιγοήμερη «άσφαιρη» παρουσία.

Για μια ακόμη φορά οι φτωχοί αγρότες εμφανίστηκαν στο προσκήνιο όχι ως αγωνιστές αλλά ως διαμαρτυρόμενοι. Εμφανίστηκαν όχι αποφασισμένοι να κάνουν το παν για να κερδίσουν κάτι ουσιαστικό, αλλά περισσότερο σαν ντεκόρ για τα κόμματα της αντιπολίτευσης.

■ Λυσσασμένα σκυλιά

Τους ειδαπέτας ΜΑΤάδες στον Πειραιά. Σαν λυσσασμένα σκυλιά έπεσαν πάνω στους αγρότες από την Κρήτη. Με ιδιαίτερη μανία τους ψέκαζαν με τα χημικά στο πρόσωπο κι όσους κατάφεραν να απομονώσουν κυριολεκτικά τους λιντσάρισαν. Δεν είχαν απέναντι τους εξεγερμένους νεολαίους, αλλά ανδρώπους που οι περισσότεροι ήταν μεσήλικες. Πατεράδες τους. Δεν είχαν καν τη συνήθη δικαιολογία που προβάλλουν. Κι όμως, η συμπειροφορά τους ήταν ίδια κι απαράλλαχτη. Συμπειροφορά ανδρώπων που μισούν τους ανδρώπους της δουλειάς και τους νέους. Συμπειροφορά ανδρωποειδών που εκτελούν με ζήλο τις διαταγές, που απολαμβάνουν αυτό που κάνουν. Εχουν γραφεί τόσα για τους ΕΣΑζήδες της χούντας. Για τον τρόπο που τους εκπαίδευαν ώστε να μισούν όποιον δεν είναι μαζί τους και να επιδίδονται με ευχαρίστηση στα βασανιστήρια. Σε τίποτα δεν διαφέρουν αυτοί που υπηρετούν στα ΜΑΤ. Μαδαίνουν να μισούν, γι' αυτό και δεν διστάζουν να ψεκάσουν κατευθείαν με χημικά στο πρόσωπο ή να λιντσάρουν ομαδικά όποιον πέσει στα χέρια τους.

Αυτοί είναι οι «εργαζόμενοι αστυνομικοί», τα «παιδιά του λαού» και όλα τα υπόλοιπα δακρύβρεχτα που ακούγαμε μετά την επίθεση του «Επαναστατικού Αγώνα» κατά ΜΑΤάδων στο υπουργείο Πολιτισμού.

■ Απατεωνίσκοι

Αργά το απόγευμα της περασμένης Δευτέρας, μετά από συνάντηση με αντιπροσωπεία των αγροτών της Κρήτης, ο υφυπουργός Γεωργίας Μ. Πλαπαδόπουλος δήλωνε μεταξύ άλλων: «Ο κ. υφυπουργός δεσμεύτηκε να συναντήσει τους συμπατριώτες μας αγρότες από την Κρήτη, αμέσως μόλις επιστρέψει από τις Βρυξέλλες». Ο κυβερνητικός ισχυρισμός ήταν πως ο Χατζηγάκης είχε προγραμματισμένο ραντεβού στις Βρυ-

λωση του υφυπουργού, ότι ο υπουργός αμέσως μόλις επιστρέψει από τις Βρυξέλλες θα συναντηθεί με «τους συμπατριώτες μας αγρότες από την Κρήτη», ή η δήλωση του εξ απορρήτων υπουργού Δημητρίου, ότι δεν πρόκειται να συναντηθεί και να συζητήσει παράνομα αιτήματα;

Υ: Ο Χατζηγάκης είχε προγραμματισμένο ραντεβού με την επίτροπο Μπόελ την Τετάρτη, οπότε είχε όλη την άνεση να συναντήσει τους Κρητικούς τη Δευτέρα. Για να μπαλώσουν την κατάσταση, ανακοίνωσαν ότι δεν συναντήθησαν με την κύρια επίτροπο Βασιλείου. Ούτε αυτό, όμως, το καταφέραν και αναγκάστηκαν να ανακοινώσουν ότι το ραντεβού δεν έγινε λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων της επιτρόπου!

■ Σε διατεταγμένη αποστολή

«Τα τρακτέρ γύρισαν στα χωράφια και μεγάλη μερίδα αγροτών εμφανίζεται ικανοποιημένη από τα 500 εκατ. ευρώ [όταν ζητάται 50-60 ευρώ το στρέμμα στο βαμβάκι με μίνιμουμ διεκδίκηση 30-35 ευρώ το στρέμμα και τελικά σου δίνουν 50,5 ευρώ το στρέμμα, πέτυχες το δίκιο σου]». Εται ξεκίνωσε άρδη σχετικό με τις αγροτικές κινητοποιήσεις σε μεγάλης κυκλοφορίας κυριακάτικη εφημερίδα. Μην ψάχνεται στην κατεύθυνση των φιλοκυβερνητικών εφημερίδων. Το άρδη γράφτηκε στην αντιπολιτεύμενη «Ελευθεροτυπία» και υπογράφεται από τον αγροτικό συντάκτη της Μιχάλη Κουρμούση.

Τι πήραν οι βαμβακοπαραγωγοί; Θα πάρουν αποζημιώσεις συνολικού ύψους 75

■ Μεγεθύνσεις

Βιαστικά πέρασε η ειδηση και δεν έμεινε. Δημιουργεί συνειρμούς, βλέπετε, που δεν συμφέρουν στο σύστημα. Ενώ αν γινόταν τίποτα με κανέναν «επώνυμο» δα είχαμε συζητήσεις επί συζητήσεων και εκπομπές επί εκπομπών.

Ο Ερβιν Λουπός, στη γειτονία Γουλιμιγκτον του Λος Αντζελες, σκότωσε τη σύζυγο και τα πέντε παιδιά του (από 2 έως 8 χρόνων) και αυτοκτόνησε. Αφρος ένα γράμμα στο οποίο εξήγουσε ότι δεν μπορούσαν να τα βγάλουν πέρα μετά την απόλυτη του ίδιου και της συζύγου του από το ιατρικό κέντρο όπου εργάζονταν. Ήταν επισημονικό προσωπικό, όχι από τους πλέον χαμηλόμισθους αμερικανούς εργαζόμενους. Δεν ήταν λίγοι οι «οικογενειακούς σύμβουλους» που έσπευσαν να δηλώσουν ότι «η απώλεια εισοδήματος είναι για πολλούς εργαζόμενους».

Η εύκολη εξήγηση είναι πως επρόκειτο για μια ιδιόμορφη περίπτωση. Η δύσκολη εξήγηση δια βρεθεί αν σκεφτούμε τι σοκ προκαλεί σε μια οικογένεια καλοστοκύμενων εργαζόμενων η απώλεια της εργασίας και των δύο συζύγων. Ασφαλώς και δεν πρόκειται να σκοτώσουν την οικογένεια τους και ν' αυτοκτονήσουν όλοι όσοι πεταχτούν στην ανεργία. Κάποιες ξεχωριστές περιπτώσεις, όμως, κάποιοι άνδρωποι που δεν αντέχουν την εξαδλίωση και αντί για τον αγώνα προτιμούν τη φυγή, διότι υπενδύμζουν πάντοτε πόσο βάρβαρος, πόσο αγριανδρωπικός είναι ο καπιταλισμός και πόσο ανάγκη έχουμε ν' απαλλαγούμε απ' αυτόν.

εκατ. ευρώ, οι οποίες με τη μορφή στρεμματικής αποζημίωσης επιμερίζονται σε 25 ευρώ/στρέμμα για «μικρές» ζημιές και 45 ευρώ/στρέμμα για «μεγάλες ζημιές». Με δεδομένο ότι το 2007 καλλιεργήθηκαν 2.800.000 στρέμματα με βαμβάκι, τη «μεγάλη» αποζημίωση δι πάρουν 250.000 στρέμματα (το 8,9% του συνόλου) και τη «μικρή» αποζημίωση τα υπόλοιπα, δηλαδή το 91,1% του συνόλου. Σε μέσα επίπεδα η στρεμματική αποζημίωση δι είναι 26,79 ευρώ το στρέμμα. Δηλαδή, τα μισά απ' αυτά που αυθαίρετα γράφει ο συντάκτης της «Ελευθεροτυπίας».

Συμπέρασμα: ο γνωστός Μ. Δημητρίου, τον οποίο ο Χατζηγάκης κουβαλά μαζί του ως σύμβουλο Τύπου σε όποιο υπουργείο πηγαίνει και ο οποίος βγάζει σημειώσεις όταν πάρει το λόγο στην συντάκτης της «Κ», κάνει καλή δουλειά κατά τα άλλα.

ΥΓ: Και βέβαια δεν είναι άσχετος ή ανενημέρωτος ο Κουρμούσης. Ξέρει πολύ καλά τι έγινε και γράφει ψέματα εν πλήρει συνειδήσει ή, αν δέλετε, σε διατελεγμένη αποστολή.

■ Επιθετική εξωτερική πολιτική

Με μια κίνηση-ματ ο Ερντογάν κατάφερε να αναγορευτεί σε ήρωα του μουσουλμανικού κόσμου και να δώσει μια τεράστια ώθηση στην τουρκική εξωτερική πολιτική και ιδιαίτερα στην πολιτική εκείνου του κομματιού της τουρκικής αστικής τάξης που στηρίζει το κόμμα του. Επιτέθηκε στα ίσια στον Πέρες, χαρακτήρισε τους σιωνιστές γηγέτες δολοφόνους γυναικών και παιδών και αποχώρησε δεματικά από το Νταβός. Την κίνηση αυτή την είχε ανάγκη ο ίδιος ο Ερντογάν, προκειμένου να ενισχυθεί στη διαμάχη του με το στρατό και το κεμαλικό κατεστημένο στο εσωτερικό της Τουρκίας, παίρνοντας για τα καλά το πάνω χέρι στον εσωτερικό ανταγωνισμό. Την είχε ανάγκη το τουρκικό κεφάλαιο προκειμένου να κάνει μπίζνες με όλη την Ανατολή, μια τεράστια αγορά, σε μια περίοδο που οι μπίζνες στη Δύση περιορίζονται.

Η ελληνική μουρζουαζία, βέβαια, έχει επιλέξει άλλο δρόμο. Και οι ελληνικές κυβερνήσεις, προσκυνημένες και χαμερεπίες, σέρνονται πίσω από τους Αμερικάνους και τους Σιωνιστές, πετώντας στα σκουπίδια τους παραδοσιακούς δεσμούς φιλίας του ελληνικού λαού με τον παλαιοστινιακό και τους λαούς της Ανατολής. Η μόνη εξωτερική πολιτική που μπορεί να γίνει σ' αυτή την κατεύθυνση είναι αυτή που κάνουν κινήματα, όπως το Free Gaza Movement, στο οποίο η ελληνική συμμετοχή είναι διακριτή και αξέπονη.

■ Προσκυνημένος και πουλημένος

Η Χαμάς «έθεσε τη ζωή και τα οράματα των Παλαιστίνων για ανεξαρτησία σε σοδαρό κίνδυνο με τον τρόπο αντιπαράδεσης που επέλεξε απέναντι στο Ισραήλ στη Γάζα». Ξαναχτύπησε και πάλι ο προσκυνημένος και πουλημένος Μαχμούντ Αμπάς. Χωρίς ντροπή φτύνει πάνω στις σορούς των μαρτύρων που είτε έπεσαν με το όπλο στο χέρι είτε δολοφόνηθηκαν από τους Βάρθαρους βομβαρδισμούς των Σιωνιστών. Γιατί η αντίσταση δεν ήταν επιλογή της Χαμάς. Ήταν επιλογή του παλαιοστινιακού λαού της Γάζας. Αυτός επέλεξε την αντίσταση και η Χαμάς, μαζί με τις άλλες αντιστασιακές οργανώσεις την έκαναν πράξη. Ο Αμπάς δέλει όλους τους Παλαιστίνιους υποταγμένους, όπως ο ίδιος και η ολιγομελής κλίκα του.

■ Βραδυφλεγής και υποκριτική

«Δημιουργούνται ερωτηματικά για τα κριτήρια με τα οποία λαμβάνονται αποφάσεις για την είσοδο Ελλήνων στις ΗΠΑ». Αυτή ήταν η δήλωση του εκπροσώπου Τύπου του ΠΑΣΟΚ για την προκλητική ενέργεια των αμερικανικών αρχών να ανακαλέσουν εν πτίσει τη βίζα του πρώην υπουργού και βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Σ. Βαλυράκη. Ποια είναι τα «ερωτηματικά»; Μήπως πρώτη φορά είναι που γίνεται κάτι τέτοιο; Ποια ήταν η αντίδραση του ΠΑΣΟΚ, όταν δυο καθηγητές του ΕΜΠ (Β. Αγγελόπουλος και Γ. Μηλιός), που πήγαιναν στις ΗΠΑ για να συμμετάσχουν σε επιστημονικά συνέδρια, συνελήφθησαν και ανακρίθηκαν από το FBI και τελικά τους απαγορεύτηκε η είσοδος στις ΗΠΑ, μολονότι είχαν βίζα; Μήπως πρέπει να ξεχάσουμε ότι οι «αντιτρομοκρατικές» συμφωνίες με τις ΗΠΑ υπογράφηκαν το 2003 και φέρουν τις υπογραφές του Κ. Σημίτη και του Γ. Παπανδρέου ως υπουργού Εξωτερικών; Αυτή τη φορά τον εξευτελισμό υπέστη στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, γι' αυτό και αναγκάστηκαν να προβούν σ' αυτή τη βραδυφλεγή και άκρως υποκριτική αντίδραση.

■ Ο Σουφλιάς κάνει παιχνίδι

Μετά τον Σ. Χατζηγάκη ήρθε η σειρά του Χρ. Μαρκογιανάκη να ρίξει άγκυρα στο Μεγα, προκειμένου να δικαιολογήσει τη βάρβαρη αστυνομική επιχείρηση ενάντια στους αγρότες από την Κρήτη. Και γιατί επέλεξε ο υπουργός Μπάτσων και Καταστολής ένα αντικυβερνητικό κανάλι; Γιατί απλούστατα το Μεγα δεν είναι αντικυβερνητικό. Ο Σουφλιάς έχει κάλι τη δουλίτσα του με τον Μπόμπολα και τους άλλους μεγαλοκαπιταλιστές καναλάρχες και η γραμμή των «ίσων αποστάσεων» είναι φανερή και πρωθείται απροκάλυπτα από τους Πρετεντεράκους.

Στις 29 Γενάρη, το ΠΓ της «Περιοσός ΑΕ» έξεδωσε ανακοίνωση με την οποία αποτιμά τους αγώνες της αγροτιάς, η οποία δημοσιεύτηκε την επομένη στη «Ριζοσπάστη». Με την ανακοίνωση αυτή επαναλαμβάνονται για μια φορά ακόμη ο θέσεις του λεγόμενου ΚΚΕ για την αναποτελεσματικότητα των αγώνων της «μικρομεσαίας» αγροτιάς, για την ανάγκη ενίσχυσης της κοινοβουλευτικής επιρροής του κόμματος και για το παραγωγικό συνεταιρισμό. Είναι χρόσιμο, αυτή την περίοδο που αναζωπυρώθηκε στους επαναστατικούς κύκλους (και όχι μόνο) η συζήτηση για τους αγώνες της αγροτιάς και για το ρόλο και τη θέση της φτωχής αγροτιάς στο επαναστατικό κίνημα, να επαναλάβουμε τις απόψεις μας για τις θέσεις του κόμματος αυτού, που τις διαφημίζει ως μόνες επαναστατικές.

Οπως είναι γνωστό, το κόμμα αυτό κατασκέυασε το σχήμα της «μικρομεσαίας» αγροτιάς, χωρίς ποτέ να προσδιορίσει τη αντιπροσωπεύει η λεγόμενη μεσαία αγροτιά και ποιες είναι οι ταξικές της διαφορές από τη μικρή. Στην ανακοίνωση του ΠΓ γίνεται κριτική στους μεσαίους αγρότες, αρκετοί από τους οποίους συνασπίστηκαν με τους μεγαλοαγρότες και που ελπίζουν να επωφε-

το ΚΚΕ του Περιοσού, που συγκροτήθηκε το 1956 πραξικοπηματικά, με τις λόγχες των σοβιετικών αναθεωρητών του Μαρξισμού, έχει μετατρέψει τη θέση για ενότητα της φτωχής αγροτιάς με την εργατική τάξη σε φετή, αφού της έχει αφαιρέσει το επαναστατικό περιεχόμενο. Το κόμμα αυτό θελεί να χρησιμοποιήσει τον αγώνα της φτωχής αγροτιάς για να ενισχύσει την εκλογική του δύναμη, που τη θεωρεί ως μονόδρομο για τη βελτίωση και της θέσης της φτωχής αγροτιάς.

Θεωρεί αναποτελεσματικούς τους αγώνες

της φτωχής αγροτιάς της τελευταίας 20ετίας. Ποραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα από την ανακοίνωση του: «Η περία είκοσι περίπου χρόνων μεγάλων αγροτικών κινητοποιήσεων δείχνει ότι οι αγώνες, όσο μαζικοί και μαχητικοί και αν είναι, δε φτάνουν από μόνο τους να αποτρέψουν το ξεκλήρισμα των μικρομεσαίων αγροτών». Καταρχάς, να επισημάνουμε, ότι οι αγώνες αυτοί στης αγροτιάς κινήθηκαν στα όρια της αστικής νομιμότητας. Περιορίστηκαν στο κλείσιμο δρόμων και η μαχητικότητά τους κινήθηκε στα πλαίσια αυτά. Δεν είχαν οι αγώνες αυτοί ξεκάθαρους στόχους και σ' αυτό συνέβαλαν αποφασιστικά και οι δυνάμεις του

απότομης καταστροφής της φτωχής αγροτιάς.

Νομίζουν ότι βαφτίζοντας την

καπιταλιστική εξουσία, που θα διαχειρίζεται η κυβέρνηση των λεγόμενων δημοκρατικών δυνάμεων, λαϊκή εξουσία, μπορούν να

εξαπατήσουν τους φτωχούς αγρότες και να τους δημιουργήσουν την εντύπωση ότι με το λεγόμενο παραγωγικό συνεταιρισμό μπορούν να αποτρέψουν το ξεκλήρισμά τους και να πετύχουν αυτά που αναφέραμε παραπάνω.

Αποφέύγουν να απαντήσουν στα παρακάτω φλέγοντα ζητήματα:

— Η συνένωση της φτωχής αγροτιάς στον

παραγωγικό συνεταιρισμό θα είναι εθελο-

ντηκή και τι θα γίνει με την ιδιοκτησία της στη

γη; Θα παραμείνει ως ιδιοκτησία της και θα

μπορεί να την πουλάει και να τη μεταβιβά-

ζει;

— Η γη των πλούσιων αγροτών τι θα γίνει;

Θα απαλλοτριωθεί και θα δοθεί στους παρα-

γωγικούς συνεταιρισμούς ή θα παραμεί-

νει ιδιοκτησία τους και θα την αξιοποιούν

παραγωγικά οι ίδιοι; Πώς θα αντιμετωπί-

σουν την αντίσταση της πλούσιας αγροτιάς

και των πολιτικών της εκπροσώπων, αφού

αρνούνται την ένοπλη ανατροπή του κα-

πιταλισμού και την εγκαθ

KONTRA

Αξιος ο μισθός τους

Να ενισχύσει την προσπάθεια του συστήματος στη χάραξη της αντιδραστικής εκπαίδευτικής πολιτικής, αλλά και στη διαφύλαξη αυτών που ήδη έχει πετύχει στον τομέα αυτό, έσπευσε και πάλι ο Πολυζωγόπουλος με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΟΚΕ), εκφράζοντας σχετική Γνώμη.

Σ' αυτήν υπογραμμίζονται μεταξύ άλλων:

- Η ανάγκη ουσιαστικής αξιολόγησης των Ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, των διδασκόντων και των διδασκομένων, ενώ σημειώνεται ότι αυτή αποτελεί και προτεραιότητα στην κατεύθυνση της υλοποίησης του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης.

- Η ενθάρρυνση της κινητικότητας, η σύνδεση με την παραγωγή και την υψηλή επιχειρηματικότητα και τις τοπικές κοινωνίες.

- Η χρηματοδότηση των μεταπτυχιακών από τον προϋπολογισμό των Ιδρυμάτων, με αύξηση της ευελιξίας της μεταφοράς πάρων μεταξύ των κωδικών και παραλλήλη αξιοποίηση των δωρεών-χορηγιών.

- Η ενίσχυση προγραμμάτων στήριξης (υπτροφίες) φοιτητών που προέρχονται από φτωχότερα κοινωνικά στρώματα (και όχι, βεβαίως, η γενναία κρατική χρηματοδότηση των ΑΕΙ και η ουσιαστική εφαρμογή της δωρεάν Παιδείας για όλους).

- Η καλύτερη διακυβέρνηση των ΑΕΙ, με σύζευξη του εγγενώς δημόσιου χαρακτήρα της ανώτατης παιδείας και της έρευνας με ευελικτες μορφές χρηματοδότησης.

- Η θέσπιση ειδικών κινήτρων για την επιβράβευση των ΑΕΙ που αναπτύσσουν πρωτοβουλίες και πρωτοπορούν (π.χ. ειδική επιχορήγηση).

- Η συστηματική εφαρμογή του πανεπιστημιακού ασύλου (αφού πρώτα επισημαίνονται οι «δυσλειτουργίες», όπως η μη λειτουργία του αρμόδιου πανεπιστημιακού οργάνου και το γεγονός ότι το άσυλο έχει χρησιμοποιηθεί ως μηχανισμός ανοχής και συγκάλυψης μιας σειράς αυτόφωρων και ουργημάτων και ως μέσο εκφρισμού της ακαδημαϊκής κοινότητας και αυθαίρετης παρεμπόδισης πανεπιστημιακών λειτουργιών).

Η ΟΚΕ θεωρεί πρόκληση, στην οποία πρέπει να ανταποκριθεί η ελληνική κυβέρνηση, τη διαδικασία της Μπολόνια, τη Στρατηγική της Λισαβόνας και την Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Απασχόληση, ώστε να επιτευχθεί ο Κοινός Ευρωπαϊκός Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης. Η αντίθεσή της σ' όλα αυτά συνίσταται στο γεγονός ότι στις νομοθετικές ρυθμίσεις έχουν διαπιστωθεί «ελλείψεις» και «αστοχίες». Μάλιστα, τα τοπικά του συστήματος, συνιστούν να περιοριστεί η «δαιμονοποίηση» των κοινών ευρωπαϊκών πολιτικών και, για ξεκάρφωμα, η «κατάχρηση» κατά την εφαρμογή τους.

Αλλά και για τον κατάπτυστο νόμο-πλαίσιο της Γιαννάκου, η ΟΚΕ, έχει να πει καλά λόγια: ενίσχυσε, λέει, ορισμένα στοιχεία αυτονομίας και διαφάνειας στα ΑΕΙ, αν και υπάρχουν κάποιες επιφυλάξεις ως προς την αποτελεσματικότητά του.

Η Γνώμη επεκτείνεται και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Το Ενιαίο Λύκειο αντιμετωπίζεται ως μακρινή προοπτική, ενώ επαναλαμβάνονται οι γνωστές παπάρες του ΠΑΣΟΚ περί δυνατότητας του καθηγητή και του τοπικού συλλόγου να διαμορφώνει ένα μέρος της υλής, ανάλογα με τις ιδιαίτερες συνθήκες και τα ενδιαφέροντα της περιοχής.

Στο ζουμί, που αφορά στην αξιολόγηση, τοποθετείται, φυσικά, αναφορικά υπέρ της αξιολόγησης εκπαίδευτικών, μαθητών. Προτείνει, μάλιστα, χρηματική επιβράβευση των εκπαίδευτικών, που θα αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες ή αυτών που οι μαθητές τους θα σημειώνουν ιδιαίτερες επιδόσεις στις πανελλήνιες εξετάσεις, σε μαθητικούς διαγωνισμούς, κ.λ.π.

Ως προς το εξεταστικό σύστημα για την εισαγωγή στα ΑΕΙ, χωρίς να καταλήγει σε μια συγκεκριμένη πρόταση, εντούτοις περιγράφει συστήματα που βασιζούνται σε εξετάσεις πανελλήνιου χαρακτήρα και στο «σφίξιμο» του Λυκείου, του οποίου ο βαθμός απολυτηρίου θα συνυπολογίζεται για την εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο.

Θέατρο «διαλόγου»

Μπορεί η κυβέρνηση με το Μένα χέρι να μοιράζει απλόχερα καρπαζίες στη νεολαία, τους εργαζόμενους και τους αγρότες, ν' ανοίγει κεφάλια και να τους φλοιώνει στα χημικά, αλλά έχει αγαθές προθέσεις να συζητήσει ειλικρινά και χωρίς προειλημμένες αποφάσεις με την εκπαιδευτική κοινότητα για να «αναμορφώσει το Λύκειο και να αλλάξει το εξεταστικό σύστημα εισαγωγής στα ΑΕΙ-ΤΕΙ». Οσο και να πασχίζει ο Αρης να φτιάξει αυτό το «γλυκό» και «ευπροσήγορο» προσωπείο, τόσο του το στρατόπατο αριθμόν που προειδοποιεί ο αγροίκος Μαρκογιαννάκης. Αυτό το έργο παρακολουθούμε αυτές τις μέρες. Η τελευταία παράσταση περιελάμβανε επισκέψεις αβροφρούντης του Αρη στα γραφεία των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών, για να τους ζητήσει παραλληλαγή να συμμετέχουν στον «διάλογο». Απούσια των εκπαιδευτικών, οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές υποδέχτηκαν τον υπουργό και στο τέλος έκαναν δηλώσεις υπό την μορφή χρησμών της Πυθίας, δίνοντας την εντύπωση ότι υπάρχει διακροφοροποίηση ΟΛΜΕΔΟΕ, σχετικά με τη στάση που θα κρατήσουν. Κάτω από την επιφάνεια της «διαφοροποιημένης» συμπεριφοράς των γραφειοκρατών συνδικαλιστών, υπάρχει η προσπάθεια του ΠΑΣΟΚ να αποδείξει ότι είναι ένα «υπεύθυνο» και «σοβαρό» κόμμα, που σέβεται τους θεσμούς, που δεν τρομάζει τους νοικοκυράριους, που όμως, από την άλλη, δεν θελεί να διευκολύνει τον Καραμανλή να ξεφύγει από τα ζόρια του, ώστε να καρπωθεί εκλογικά ο αριθμός. Είναι σακρές, από τις δηλώσεις που έγιναν μετά, ότι ούτε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ θα παραμείνει τελικά στον «διάλογο», αφού οι προϋποθέσεις που έθεσε (αύξηση χρηματοδότησης της εκπαίδευσης, αύξηση των μισθών των εκπαιδευτικών, κ.λ.π.) δεν προκειται να ικανοποιηθούν από πολύ.

κυβέρνηση. Άλλωστε, ο προϋπολογισμός, που προβλέπει το χαμηλότερο ποσοστό δαπανών για τη δημόσια εκπαίδευση τα τελευταία πενήντα χρόνια, ψηφίστηκε μόλις πρόσφατα και αυτό το επεσήμανε ο πρωθυπουργός. Ασφυκτική πίεση πάνω στους μουδιασμένους συνδικαλιστές (τους προερχόμενους κυρίως από το χώρο του ΣΥΡΙΖΑ) ανέλαβαν να ασκήσουν οι τηλεοπτικοί αστέρες, εκβιάζοντας, στην κυριολεξία, θετική απάντηση για συμμετοχή στο «διάλογο». Εις μάτην περίμενε ο αγανακτισμένος νέος, ο εργαζόμενος τηλεθεατής να ακούσει ένα ηχηρό «ΟΧΙ», απέναντι σε μια κυβέρνηση που έχει πατήσει με τη σιδερένια φτέρνα της το λαό, που έχει κουρεύσει τα δικαιώματά του, που είναι φανερό ότι είναι παντελώς «αναξιόπιστη και ανάληγητη», όπως σημειώνουν ακόμα και αστοί αναλυτές. Εις μάτην περίμενε να ακούσει έναν καταγγελτικό λόγο για τα όσα έχει πράξει ήδη να δηλώσει έκεκαθαρά ότι «το τέλειο μπορεί να είναι «από το Λύκειο κατ' ευθείαν στο πανεπιστήμιο», αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνει τώρα». Γ' αυτό προτείνει μεταλυκειακό (1+4 μαζί με τη διάρκεια σπουδών στα ΑΕΙ) ή προπαρασκευαστικό (1+3) έτος σπουδών, εθνικό εξεταστικό φρέα, όπου οι υποψήφιοι μπορούν να προσέρχονται για να εξεταστούν τουλάχιστον τέσσερις φορές το χρόνο με δικαίωμα κατοχύρωσης βαθμολογίας και συμμετοχή των ΑΕΙ στον καθορισμό της υλής, των θεμάτων και των συντελεστών βαρύτητας.

Παράλληλα με τις δημιουργικές κινήσεις του υπουργού Παραδείας, ώστε να καρπωθεί εκλογικά ο αριθμός, είναι πολύ βαριά για τους «προοδευτικούς» και «αριστερούς» μαζίνοις του συστήματος, που σ' αυτή τη φάση ψελλίζουν ένα μασημένο «ΟΧΙ» για να αποχωρήσουν μετά από τη φιέστα του «διάλογου», χωρίς να χάσουν ψηφοφαλάκια από τους νομοταγείς πολίτες και τους νοικοκυράριους, που όμως, από την άλλη, δεν θελεί να διευκολύνει τον Καραμανλή να ξεφύγει από τα ζόρια του, ώστε να καρπωθεί επιστημονικός προσερχόμενος στην οργάνωση. Αριθμός που θα αποδείξει ότι είναι έναντι της καταγγελτικής προσερχόμενης φρέας, όπου οι υποψήφιοι μπορούν να προσέρχονται στην καταγγελτική προσερχόμενης φρέας, η πρώτη τετραετής στο Γυμνάσιο και η δεύτερη διετούς φοίτησης, κολεγιακού χαρακτήρα στο Λύκειο, κατά τα πρότυπα του διεθνούς απολυτηρίου. (Ο Βενιζέλος πρεσβεύει ένα άκρως νεοφιλελύθερο και ελιτιστικό σύστημα επιλογής, που απευθύνεται μόνο σε γόνους μεσοοαστικών και άνω στρωμάτων)

Στην «πιάτσα» κυκλοφορούν και διάφορα άλλα σενάρια, με κυρίαρχα αυτά του ΠΑΣΟΚ, Περισσού και ΣΥΡΙΖΑ (τα έχουμε αναλύσει σε προηγούμενα φύλλα), που όλα έχουν ως πυρήνα τη διάσταση με διάφορες παραλλαγές. Στην «πιάτσα» κυκλοφορούν και διάφορα άλλα σενάρια, με κυρίαρχα αυτά του ΠΑΣΟΚ, Περισσού και ΣΥΡΙΖΑ (τα έχουμε αναλύσει σε προηγούμενα φύλλα), που όλα έχουν ως πυρήνα τη διάσταση με διάφορες παραλλαγές. Στην «πιάτσα» κυκλοφορούν και διάφορα άλλα σενάρια, με κυρίαρχα αυτά του ΠΑΣΟΚ, Περισσού και ΣΥΡΙΖΑ (τα έχουμε αναλύσει σε προηγούμενα φύλλα), που όλα έχουν ως πυρήνα τη διάσταση με διάφορες παραλλαγές. Στην «πιάτσα» κυκλοφορούν και διάφορα άλλα σενάρια, με κυρίαρχα αυτά του ΠΑΣΟΚ, Περισσού και ΣΥΡΙΖΑ (τα έχουμ

■ Γάζα-Παλαιστίνη

Ο εκβιασμός δεν θα κάμψει την Αντίσταση

Ο,τι δεν πέτυχαν οι Σιωνιστές στις 22 μέρες του πολέμου στη Γάζα προσπάθει να το πετύχει τώρα η «διεθνής κοινότητα» μαζί με την Παλαιστινιακή Αρχή και την Αίγυπτο, σε συνδυασμό με τον πόλεμο «χαμηλής έντασης» που εξακολουθεί να εφαρμόζει το Ισραήλ με τις σχεδόν καθημερινές «στοχευμένες» επιθέσεις σε τούνελ, αστυνομικά τμήματα και εγκαταστάσεις που θεωρεί «επικινδυνές». Ποιος είναι ο στόχος τους αποτυπώνεται ξεκάθιρα στα λόγια της νέας υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ, Χλαρι Κλίντον: η Χαμάς θα πρέπει να αποκρύψει τη βία, να αναγνωρίσει το Ισραήλ και να δεσμευτεί από όλες τις προηγούμενες «ειρηνευτικές» συμφωνίες, αν θελει να δημιουργηθεί παλαιστινιακό κράτος.

Αυτός είναι ο στρατηγικός τους στόχος που όλοι γνωρίζουν ότι δε μπορεί να αποδεχτεί η Χαμάς, αν δεν θέλει να αυτοκτονήσει πολιτικά. Γί' αυτό και σαν πρώτο βήμα σ' αυτή την κατεύθυνση προσπαθούν να πιέσουν τη Χαμάς να σταματήσει (ή να αναλάβει το

Οι νοτιοαφρικανοί λιμενεργάτες αρνούνται να ξεφορτώσουν ισραηλινό πλοίο

Οι εργάτες του λιμανιού του Ντάρμπαν στη Νότια Αφρική ανακοίνωσαν ότι δεν δέχονται να ξεφορτώσουν ισραηλινό πλοίο που θα φτάσει στο λιμάνι την Κυριακή 8 Φλεβάρη (αύριο). Η κίνηση αυτή εντάσσεται στη μακρά παράδοση των νοτιοαφρικανών εργατών να μην εργάζονται για επιχειρήσεις συμφερόντων κρατών που οι κυβερνήσεις τους εφαρμόζουν καθεστώτα εφάμιλλα του απαρτχάιντ. Έχει τις ρίζες της σε αντίστοιχες ενέργειες λιμενεργατών της Δανίας, της Σουηδίας, του Σαν-Φρανσίσκο, του Λίβερπουλ, που τη δεκαετία του '60 και αργότερα αρνούντων να εξυπηρετήσουν στα λιμάνια των πόλεων τους πλοία που είχαν παρτίδες με το απαρτχάιντ.

Σύμφωνα με ανακοίνωσή τους, οι λιμενεργάτες της Ντάρμπιτον δεν πρόκειται ποτέ να στηρίξουν το ισ-ραηλινό απαρτχάιντ που με αμερικάνικα όπλα δολοφονεί τον παλαιστινιακό λαό. Ανθρώποι που έζησαν ένα από τα τυραννικότερα, ρατσιστικά, αποικιοκρατικά καθεστώτα της Αφρικής, έρουν καλύτερα από τον καθένα μας τη σημασία της διεθνιστικής αλληλεγγύης σε ένα λαό που καθημερινά καταπίεζεται, ματώνει άλλα συνεχίζει να αντιστέκεται, στο λαό της δοκιμαζόμενης Παλαιστίνης. Γ' αυτό και δεν διστάζουν να δείχνουν το διεθνιστικό τους καθήκον ύμπρακτα. Τέτοιες παραδειγματικές ενέργειες αποκρύβονται από τα δυτικά ΜΜΕ. Ομως, οι άνθρωποι της θάλασσας και των λιμανιών, άνθρωποι που για πατρίδα δεν έχουν στεριά άλλα το κύμα πους τους τραβάει στα ανοιχτά πελάγη των οικεανών, έχουν τους δικούς τους διαύλους για να επικοινωνούν και να μαθαίνουν έγκαιρα τέτοια γεγονότα. Ας φροντίσουμε εμείς οι στεριανοί να αποκτήσουμε παρόμοια ευαισθησία στους δρόμους και στα εργοστάσια.

αναφέρει έκθεση της Oxfam (13 ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στον τομέα καταπολέμησης της φτώχειας), που δημοσιεύτηκε την περασμένη Δευτέρα, οι ισραηλινές δυνάμεις αρνούνται την είσοδο στη μιόνη τουλόχιστον ανθρωπιστική βοήθεια που στέλνει η υπηρεσία Αρωγής του ΟΗΕ (UNRWA) και άλλες παρόμοιες υπηρεσίες! Πρόκειται για έναν ωμό εκβιασμό.

Από τη μεριά του ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής, Μωχιμούντ Αμπάς (που εξακολουθεί να παραμένει πρόεδρος παρά τη λήξη της θητείας του εδώ κι ένα μήνα!) αρνείται να συνομιλήσει με την κυβέρνηση της Χαμάς στη Γάζα, αν η τελευταία δεν αποδεχτεί όπως είναι σήμερα την Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΟΑΠ). Τι κακό υπάρχει σ' αυτή την απαίτηση, θα έλεγε κανείς, όταν η ΟΑΠ είναι μια ιστορική οργάνωση που εμφανίζεται επί δεκαετίες να εκπροσωπεί την παλαιστινιακή αντίσταση; Ελα όμως που η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική από τα επιφαινόμενα. Η

ΟΑΠ έχει πάψει εδώ και πολλά χρόνια να αντιπροσωπεύει την παλαιστινιακή αντίσταση κι έχει κατολήξει να είναι «μια παράνομη και απατηλή οντότητα», όπως είχε δηλώσει τον Ιούνι του 2007 ο επικεφαλής του πολιτικού της τμήματος και υπεύθυνος εξωτερικών της οργάνωσης, Φαρούκ Καντούμι. Η ΟΑΠ έχει μετατραπεί σε ένα διεφθαρμένο άντρο της Φατάχ και όργανο στα χέρια του αμερικανόδουλου Αμπάς. Αυτό είναι μια αδιαφορισθήτη αλήθεια. Πού ήταν άλλωστε η ΟΑΠ όταν οι Σιωνιστές βομβάρδιζαν τη Γάζα; Τι έκανε για να εκφραστεί η αλληλεγγύη στην αδούλωτη Γάζα; Η απαίτηση του Αμπάς να αποδεχτούν την ΟΑΠ ως έχει και όχι να ανασυγκροτηθεί ώστε να συμμετάσχουν σ' αυτή οι δύο μεγαλύτερες αντιστασιακές οργανώσεις (Χαμάς και Τζιχάντ), που αναδείχτηκαν μέσα από την φωτιά της αντίστασης, όπως ζητούν οι τελευταίες, δεν κρύβει τίποτε άλλο παρά την επιδίωξη του Αμπάς να έχει την απόλυτη εξουσία στην Παλαιστίνη.

Ομως η Αντίσταση κάθε άλλο παρά κάμπτεται με όλο τούτα. Οι ρουκέτες εξακολουθούν να πέφτουν στο Ισραήλ. Την περασμένη Κυριακή, το ένοπλο σκέλος της Φατάχ, οι Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσα, ανελαβε την ευθύνη για τη ρίψη 10 όλμων καρρουκετών κατά του Ισραήλ, ενώ οι ταξιαρχίες Νάσερ (που ανήκουν στις «Λαϊκές Επιτροπές Αντίστασης») προειδοποίησαν τους Σιωνιστές ότι αν δεν αρθεί ο αποκλεισμός «οι πόλεις τους θα μετατραπούν σε κόλαση». Από τη μεριά της η κυβέρνηση της Χαμάς ξεκίνησε να δίνει χρήματα στους πληγέντες του πλέμενου (4.000 ευρώ για σπίτια με οικιές καταστροφές, 2.000 για σπίτια που υπέστησαν ζημιές και 1.000 για κάθε οικογένεια που είχε νεκρό). Οι Σιωνιστές μπορεί να συνεχίζουν να απειλούν και να βομβαρδίζουν, όμως οι λεονταρισμοί τους δεν είναι δυνατόν να διαρκέσουν για πολύ. Γιατί εδώ παίζεται ένα «παιχνίδι αντοχής». Και σε αυτό το «παιχνίδι» ο παλαιοστινιακός λαός έχει αποδειξένει ότι είναι πολύ πιο ισχυρός από τους Σιωνιστές.

Το πειρατικό κράτος του Ισραήλ απήγαγε λιβανέζικο φορτηγό με βοήθεια για τη Γάζα

Το πρώτη της περασμένης Τετάρτης, το φορτηγό πλοίο «Tali», στο οποίο είχε δοθεί το συμβολικό όνομα «Πλοίο της αδελφουδόνης», ανοχώρησε από τη Λάρνακα με προορισμό το λιμάνι της Γάζας. Στο πλοίο είχαν φορτωθεί 50 τόνοι βιοήθειας για τον σκληρά δοκιμαζόμενο παλαιστινιακό λαό: φάρμακα, τρόφιμα, ρούχα, παιχνίδια, παιδικά βιβλία και γάλα για βρέφη. Η βιοήθεια συγκεντρώθηκε στο Λίβανο από την Παλαιστινιακή Εθνική Επιτροπή για τον Τερματισμό του Αποκλεισμού.

Το πλοίο φορτώθηκε στην Τρίπολη και έπλευσε πρώτα στη Λάρνακα, όπου ζητήθηκε από τις κυπριακές αρχές να πιστοποιήσουν το φορτίο του, για να μην υπάρχει κανένα πρόσχημα για τους Σιωνιστές. Εκτός από το πλήρωμά του, στο πλοίο επέβαιναν 9 άτομα. Μεταξύ αυτών ήταν ο ελληνο-καθολικός (κόπτης) αρχιεπίσκοπος της Ιερουσαλήμ, Ιλαρίων Καπούτσι. Ένα πρόσωπο-ούμβωλο για τους Παλαιστίνιους, που τη δεκαετία του '70 είχε

συλληφθεί και είχε κλειστεί στις ισραηλινές φυλακές με την κατηγορία ότι διακινούσε όπλα προς την PLO. Επίσης, τηλεοπτικά συνεργεία του Αλ-Τζαζίρα και ενός λιβανέζικου καναλιού.

Τα μεσάνυχτα της Πέμπτης, στα 100 περίπου μιλια από τη Γάζα (αυτό το σημείο των διεθνών υδάτων της Μεσογείου είναι πια συμβολικό, αφού εκεί διεμβολίστηκε το Dignity και ανακόπηκε ο Αρίων), δυο ισραηλινά πολεμικά σκάφη έκαναν την εμφάνισή τους μαζί με δύο ελικόπτερα και ζήτησαν από το Tali να μην προχωρήσει.

Ο πλοίαρχος τους αγνόησε και το φορτηγό, που δεν είναι εύκολο να ανακοπεί βίᾳα, συνέχισε την πτοεία του. Στα 20 μήλια από τη Γάζα, το ένα από τα ισραηλινά πολεμικά ανοιξε πυρ κατά του φορτηγού. Ο πλοίαρχος του Tali έστριψε δυτικά και μπήκε στα αιγυπτιακά χωρικά ύδατα. Οταν πλησίασε το λιμάνι του Ελ-Αρίς, έστριψε ανατολικά και δοκίμασε να μπει κατευθείαν στα χωρικά ύδατα της

■ Γκουαντανάμο: Σάλος στη Βρετανία

Ανώτατο δικαστήριο της Βρετανίας αποφάνθηκε την Τρίτη, ότι δεν μπορεί να αποκαλύψει στοιχεία για το ενδεχόμενο να υπεβλήθη σε βασανιστήρια κάτοικος Βρετανίας αιθιοπικής καταγωγής (είχε ζητήσει πολιτικό άσυλο στη Βρετανία τη δεκαετία του '90), κρατούμενος στο Γκουαντανάμο, κατόπιν αιτήματος δικηγόρων του. Ο λόγος που επικαλέστηκαν οι δικαστές είναι ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ απειλεί ότι θα διακόψει την ανταλλαγή πληροφοριών ανάμεσα στις μυστικές υπηρεσίες των δύο χωρών!

Ο κρατούμενος Μπινγιάμ Μοχάμεντ ισχυρίζεται ότι οι μυστικές υπηρεσίες της Μεγάλης Βρετανίας είναι συνυπεύθυνες για τη σύλληψή του και τα βασανιστήρια που υπέστη επί 550 μέρες στο Μαρόκο και 150 μέρες στην Καμπούλ, πριν μεταφερθεί στο κολαστήριο της Κούβας. Από τη σύλληψή του στο αεροδρόμιο στο Κοράτσι του Πακιστάν έχουν περάσει 6 χρόνια και ακόμη δεν έχει περάσει από δίκη! Οι δικαστές, εμμέσως πληγ σαφώς, φωτογράφισαν με τις δηλώσεις τους τον υπουργό Εξωτερικών και την κυβέρνηση της Βρετανίας ως υπεύθυνους για τη σιωπή τους. Βουλευτής της αξιωματικής αντιπολίτευσης κάλεσε τον υπουργό Εξωτερικών να δώσει ακριβή και λεπτομερή στοιχεία για την ανάμικη βρετανών πρακτόρων σε βασανιστήρια και να ξεκαθαρίσει τη στάση του απέναντι στον εκβιασμό που ασκεί η κυβέρνηση του Ουγάντα.

Οι ΗΠΑ κατηγορούν τον Μοχάμεντ ότι συμμετείχε στο πλευρό των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν στον πόλεμο ενάντια στην Βόρεια Συμμαχία και ότι στρατολογήθηκε αργότερα από την Αλ-Κάιντα για να προετοιμάσει τρομοκρατική ενέργεια στο έδαφος των ΗΠΑ. Ο ίδιος αφού ήταν ο πρώτος που αποδεχτεί, όπως ισχυρίζεται, έπειτα από φρικτά βασανιστήρια. Το 2007 ζητήθηκε από το βρετανικό κράτος να επιστραφούν δλοι οι άγγλοι πολίτες που κρατούνται χωρίς δίκη στο Γκουαντανάμο. Οι ΗΠΑ αφήνθηκαν να παραδώσουν τον Μοχάμεντ. Ο υπουργός Εξωτερικών, απαντώντας στο συντηρητικό βουλευτή, είπε ότι δεν τίθεται θέμα εκβιασμού από τον Ομπάμα. Οι συνέπαιροι στη «διεθνή της αντιτρομοκρατίας» δεν θέλουν σε καμία περίπτωση να βγουν στην φόρα οι βρομιές τους στα διάφορα «Αμπού-Γκράιμπ» που έχουν στήσει ανά την υφήλιο. Κατά τα άλλα, πάντα σύμφωνα με τα πρόθυμα ευρωπαϊκά και εγχώρια παπαγαλάκια, ο «μετριοπαθής» υπεριαλιστής Ομπάμα προτίθεται να απαλλάξει τις ΗΠΑ από το πλήγμα που επέφερε στο δημοκρατικό πρεστίζ τους το Γκουαντανάμο. Για την ώρα, πάντως, ο Ομπάμα δεν διστάζει να συμπεριφέρεται σαν στυγνός ντα-βιτζής προς τους συμμάχους του.

κτακτο στρατοδικειο No 5

Αμεση, καθημερινή ενημέρωση για τα τεκταινόμενα στη δίκη μπορείτε να έχετε από την ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr

■ 29η συνεδρίαση Δευτέρα, 2.2.09

Ο απόστρατος αστυνομικός Βασ. Πουλακίδας είχε κληθεί να καταθέσει στη δεύτερη δίκη, μετά από αίτημα της υπεράσπισης Κανά, με το αιτιολογικό ότι η Κυριακίδη χρησιμοποιούσε το όνομά του, μαζί με αυτό του Αμοιρίδη, στις απειλές που εκτόξευε κατά του Κανά. Κατέθεσε, ότι δεν υπήρχε καμία τριγωνική σχέση μεταξύ αυτού, του Αμοιρίδη (ασφαλίτη της Αντιτρομοκρατικής, παρασημοφορημένου από το FBI μαζί με άλλους τους άλλους) και της Κυριακίδη. Με τον Αμοιρίδη απλώς είχε συνυπηρετήσει στο ΑΤ Νέας Φιλαδέλφειας. Την δε Κυριακίδην την θυμάται να προσέρχεται στο ΑΤ Κολωνού έχοντας εισαγγελική παραγγελία κατά του Κανά για υπόθεση διαζυγίου. Το παράξενο (και ελάχιστα πειστικό) είναι πώς ένας αστυνομικός, που έχει διεκπεραιώσει εκαποντάδες τέτοιες υποθέσεις, θυμάται μετά τόσα χρόνια άλες τις λεπτομέρειες. Θυμάται τα ονόματα άλλων, θυμάται ότι τον επισκέφτηκε η Βεντούρη, η δεύτερη σύζυγος του Κανά για να του πει ότι αυτός απουσιάζει στην Κίμωλο, θυμάται ότι «όλως τυχαίως» (δίκη του η έκφραση) ξανασυνάντησε την Κυριακίδη «μιαδυο φορές» έξω από το ΑΤ Παπτσίων, όπου είχε επανέλθει από τον Κολωνό κλπ. Όσο για τον γαμπρό του Βερνάρδου, Σπ. Χρήστου, ιδιοκτήτη καφετέριας στην οποία σύχναζε, θυμάται ότι συζητούσαν γενικά και αριστα περί «τρομοκρατίας» και όχι συγκεκριμένα, όπως ο μάρτυρας αυτός έχει καταθέσει (πρόκειται για μια από τις συμπτώσεις αυτής της υπόθεσης). Παραδεχτήκε, όμως, ότι αναφέρθηκε και το όνομα Κυριακίδη στη συζήτησή τους. Οπως παραδεχτήκε και ότι ξανασυναντήθηκε «τυχαίως» με τον Αμοιρίδη σε μια καφετέρια, απέναντι από το σπίτι της Κυριακίδη, και αυτός του ανέφερε ότι ήταν στην ασφάλεια της Κυριακίδη! Κράταρε και αρχείο γι' αυτές τις υπόθεσεις, όπως έχει καταθέσει, αλλά το κατέστρεψε! Μπορεί να υποστηρίζει ότι δεν έχει καμία σχέση με την υπόθεση, αλλά το μέγα ερώτημα είναι πώς ήξερε ο Κανάς το όνομά του και το ανέφερε. Ανάμεσα σε δεκάδες χιλιάδες αστυνομικούς, γιατί βρήκε αυτόν; Όλα συμπτώσεις είναι;

Η Κυριακίδη στην κατάθεσή της είπε πολλές φορές ότι τον Πουλακίδα τον έδιωξαν από την υπηρεσία γιατί ήταν αλκοολικός. Το ερώτημα, βέβαια, είναι πώς το ήξερε η Κυριακίδη. Οταν ρωτήθηκε σχετικά από την υπεράσπιση, ο Πουλακίδας απάντησε χωρίς θυμό, ότι «δεν είναι και ιεροπόστολος» και διευκρίνισε ότι μάλλον «κάποιος καλοθελητής» το είπε στην Κυριακίδη. Τι δουλειά, όμως, είχε η Κυριακίδη να συζητά για κάποιον όγκωστό της αστυνομικό; Επέμεινε, πάντως, ότι δεν τον έδιωξαν, αλλά έφυγε μόνος του, διότι έπιαρε συγχέεις αναρρωτικές αδειες! Ουσία για το ότι ο Αμοιρίδης του έδειξε τον Κανά, διότι ο Κανάς ήταν ο μάρτυρας της Αντιτρομοκρατικής δεν θελει ν' ακούσει διηγήσεις σχετικές με το αντικείμενό του για να μπορεί να υπηρεσία του να κάνει διασταύρωση με τα όσα θα καταθέσει ο μάρτυρας! Θυμόταν, πάντως, ότι του είχε πει για την Αντιτρομοκρατική και για το σπίτι που νοικιάσει ως Σκουτουδάκη και άλλα τέτοια γενικά πράγματα. Επιβεβαίωσε τη συνάντηση με τον Πουλακίδα, διήλωσε ότι ο Πουλακίδας δεν του έδωσε την εντύπωση ότι γνωρίζει την Κυριακίδην, του έφερε όμως μια φράση. Οταν τον ρωτήθηκε ποιον φυλάκιον φοράει, κατέθεσε ότι το Σημείο!!!

Οταν ρωτήθηκε από την πρόεδρο γιατί παρασημοφορήθηκε και εισέπραξε και αμοιρή, απάντησε ότι ο λόγος ήταν η συμμετοχή του σε όλες τις συλλήψεις της 17N και επειδή είχε φέρει κάποιες πληροφορίες για το χώρο των αναρχικών! Το διάταγμα, όμως, το οποίο ανέγνωσε η πρόεδρος, αναφέρει ότι «κατάφερε να διεισδύσει σε χώρο ανεύρεσης πληροφοριών». Πριν η πρόεδρος προλάβει να αποσώσει την ανάγνωση, ο Αμοιρίδης τη διέκοψε για να της πει ότι αυτό δεν ήταν δυνατό να γίνει και μάλλον αυτός που έκανε την ΕΔΕ έγραφε περίπου ό, τι του κατέβαινε. Ουσία, η αναφορά σε διεύσδυση υπάρ-

χει μόνο γι' αυτόν και όχι για κάποιον άλλο. Οταν αργότερα ρωτήθηκε από τον αναπληρωτή εισαγγελέα σε ποιες συλλήψεις μελών του ΕΛΑ συμμετείχε, απάντησε ότι αυτός συνέλαβε τον Κανά στον ηλεκτρικό και ήταν παρόν στη σύλληψη της Αθανασάκη «με τις βολίτσες!» Ουσία, η Αθανασάκη δεν συνέληφθη με τίποτα βαλίτσες. Στο σπίτι της με τις πυτζάμες συνελήφθη. Οταν ρωτήθηκε πού συνέληφθη η Αθανασάκη, έκανε ώρα μέχρι να θυμηθεί ότι το σπίτι της ήταν στο Περιστέρι. Εφταξε μάλιστα ένα φανταστικό σενάριο, ότι αυτός ήταν με τη μηχανή, μη τυχόν η Αθανασάκη έφυγε με το παπάκι που είχε! Ο ίδιος είπε ότι ήταν 200 μέτρα μακριά! Τότε τι ήταν αυτά με τις βαλίτσες που είχε πει πριν;

Οταν ρωτήθηκε από την πρόεδρο αν γνωρίζει κάτι για τους κατηγορούμενους, ο Αμοιρίδης απάντησε ότι μόνο η υπηρεσία γνωρίζει, ενώ ο ίδιος γνωρίζει μόνο ότι άκουσε από την Κυριακίδη, που αναφερόταν σε Κανά, Αθανασάκη και Αγαπίου. Αργότερα διευκρίνισε, ότι δεν θυμόταν αν του έλεγε τα πραγματικά ονόματα των κατηγορούμενων ή αν αναφερόταν σε ψευδώνυμα. Πάντως, όσες φορές αναφερόταν σε διαλόγους του με την Κυριακίδη, του έφευγε ότι την προσφωνούσε Σοφία. Οταν αντιλαμβανόταν ότι του έφυγε, το διόρθωσε σε «κυρία Κυριακίδη!» Διήλωσε, πάντως, ότι, αν και δεν είναι ψυχολόγος, του φάνηκε ότι η Κυριακίδη δέλεγε την Αμοιρίδη. Αυτούς αποκαλέσατε «τρελαμένους» που «έγραφαν οπιδήποτε»; επέμεινε η συνήγορος, για να εισπράξει σαν απάντηση ένα καινούργιο παραλήρημα χωρίς νόημα. Στο τέλος, βγήκε το συμπέρασμα ότι το συγκεκριμένο ΦΕΚ έγραφε άλλα αντ' άλλων.

Γενικά, ο παρασημοφορημένος αξιωματικός της Αντιτρομοκρατικής, δεν θυμόταν αν την απέτρεψε λέγοντάς της ότι, αφού θα τα πει στον εισαγγελέα, δεν χρειάζεται να τα πει στης! «Μου έλεγε πάρα πολλά πρόγματα, αλλά εγώ της απαντούσα, Σοφία δεν με ενδιαφέρει, πήγαινε στην υπηρεσία να τα πεις. Κάθε φορά που με έβλεπε, μου έλεγε και κάποια σύχναζε η Κυριακίδη! Ελέγει αλήθεια. Άλλωστε, αφού είχε πείσει τον κ. Διώτη, αυτού δεν του έπεφτε λόγος. Διαβεβαίωσε επίσης και πάλι, ότι η Κυριακίδη δεν πήρε χρήματα και αυτό το έμαθε από τον ίδιο τον αρχηγό (Νασιάκο), ο οποίος του το είπε όταν συνυπίλησαν για λίγο στη γιορτή της Αστυνομίας!

Γενικά, ο παρασημοφορημένος αξιωματικός της Αντιτρομοκρατικής, δεν θυμόταν αν καταθέσει τίποτα πέραν των όσων ισχυρίζεται η Κυριακίδη! Για παράδειγμα, όταν ρωτήθηκε αν οι οργανώσεις είχαν τη δυνατότητα να φτιάξουν ταυτότητες, απάντησε ότι απ' όσα έχει διαβάσει στις εφημερίδες (!) οι οργανώσεις 17N και ΕΛΑ είχαν αυτή τη δυνατότητα. Οταν του εισαγγελέας να περιγράψει πώς θα έφτιαχναν πλαστή ταυτότητα, αναφέρθηκε σε κλοπή της ταυτότητας από άλλον πολίτη. Ουσία, το όνομα Σκουτουδάκη είναι ανύπαρκτο, επομένως δεν μιλάμε για παραποτημένη ταυτότητα. Για να έφτιαχναν πλαστή ταυτότητα, αναφέρθηκε σε κλοπή της ταυτότητας από άλλον πολίτη. Ουσία, το όνομα Σκουτουδάκη είναι ανύπαρκτο, επομένως δεν μιλάμε για παραποτημένη ταυτότητα, όταν εκλάπησαν χαρτιά από το ΑΤ Βύρωνα, μετά το 1992 δηλαδή. Ο Αμοιρίδης το βιολί του: αν είχαν ένων αστυνομικό που τους έδωσε χαρτιά ή ένων καλό τυπογράφο, μπορούσαν να φτιάξουν πλαστή ταυτότητα. Στο σημείο αυτό παρενέβη ο Χρ. Τσιγαρίδας και ζεκαθάρισε ότι δυνατότητα να φτιαχεί χαρτί ταυτότητας δεν ισχύει καταθέσεις στην ΕΔΕ!!!

Οταν ρωτήθηκε από την πρόεδρο γιατί παρασημοφορήθηκε και εισέπραξε και αμοιρή, απάντησε ότι ο λόγος ήταν η συμμετοχή του σε όλες τις συλλήψεις της 17N και επειδή είχε φέρει κάποιες πληροφορίες για το χώρο των αναρχικών! Το διάταγμα, όμως, το οποίο ανέγνωσε η πρόεδρος, αναφέρει ότι «κατάφερε να διεισδύσει σε χώρο ανεύρεσης πληροφοριών». Πριν η πρόεδρος προλάβει να αποσώσει την ανάγνωση, ο Αμοιρίδης τη διέκοψε για να της πει ότι αυτό δεν ήταν δυνατό να γίνει και μάλλον αυτός που έκανε την ΕΔΕ έγραφε περίπου ό, τι του κατέβαινε. Ουσία, η αναφορά σε διεύσδυση υπάρ-

χει μόνο γι' αυτόν και όχι για κάποιον άλλο. Οταν αργότερα ρωτήθηκε από τον αναπληρωτή εισαγγελέα σε ποιες συλλήψεις μελών του ΕΛΑ συμμετείχε, απάντησε ότι αυτός συνέλαβε τον Κανά στον ηλεκτρικό και ήταν παρόν στη σύλληψη της Αθανασάκη «με τις βολίτσες!» Ουσία, η Αθανασάκη δεν συνέληφθη με τίποτα βαλίτσες. Στην αρχή πήγε να πουλήσει την πατερίτσα της στην Αθανασάκη, ότι αυτός διατίθεται στην Αθανασάκη για την πατερίτσα της. Τότε τι ήταν αυτά με τις βαλίτσες που είχε;

Η Μ. Δαλιάνη άρχισε να στριμώχνει τον Αμοιρίδη, ζητώντας την επιβεβαίωση ότι αυτός δεν ήταν αρμόδιος για τη συλλογή πληροφοριών. Αυτός αναγκάστηκε να αποντήσει καταφατικά. Τότε γιατί σας βρά

Επιστολή γονέα ανηλίκου κατηγορούμενου ως «τρομοκράτης»

Ευχαριστώ όλους τους Δημοτικούς Συμβούλους, τον Δήμαρχο και τους πολίτες της Λάρισας που εξέφρασαν τη συμπαράστασή τους στα παιδιά μας και συμφέρωνταν στο Δημοτικό Συμβούλιο για ομόφωνο ψήφισμα συμπαράστασης (έστω και αν κάποιοι αναίρεσαν το λόγο τους μετά).

Θα επαναλάβω το κατηγορητήριο γιατί ζέρω ότι κάθε φορά που το βλέπουν ή τ' ακούνε οι συντάκτες του σε δημόσια θέα, οι λέξεις του καρφώνονται σαν πρόκες στο μυαλό τους...

«...συγκρότηση δομημένης και με διαρκή δράση τρομοκρατικής ομάδας/εγκληματικής οργάνωσης...λειτουργούσε σε οργανωμένη βάση και με κα-

τανεμημένους ρόλους, με διαρκή λειτουργία προς τα έξω...δεν σχηματίστηκε περιστασιακά, αλλά με μόνιμο και σταθερό χαρακτήρα» κ.ά. κ.ά. κ.ά.

Αρκετά. Δεν προχωρώ γιατί τους λυπάμαι. Εχω αρχίσει να τους λυπάμαι.

Θα ρωτήσω την πόλη: Υπάρχει έστω και ένας πολίτης που θα έρθει επώνυμα και δημόσια να δηλώσει ότι πιστεύει πως υπάρχει 1 στις 1000 πιθανότητες αυτού το κατηγορητήριο ν' αληθεύει για τα παιδιά μας; Αν υπάρξει, τότε δέχομαι να μη λάβετε υπόψη σας καθόλου την υπόλοιπη επιστολή μου και να τη θεωρήσετε και ανοησίες.

Δεν είμαι δικηγόρος... δεν ξέρω να χειρίζομαι το νόμο. Εί-

μαι όμως πολίτης. Με λογική και δικαίωμα λόγου. Και φωνάζω δυνατά και με βεβαιότητα: Αυτό δεν είναι νόμος. Αυτό το κατηγορητήριο δεν είναι εφαρμογή νόμου. Αυτό το σκούπιδι δεν έχει σχέση με τον νόμο. Είναι κατάχρηση εξουσίας. Παράνομο, αντιουσταγματικό. Αδικό. Παράλογο.

Δεν σας ενοχλεί η Δικαιοσύνη να χρησιμοποιείται για την επιβολή πολιτικών επιλογών; Πώς θα προστατεύσετε τους πολίτες που θ' αντιμετωπίσουν αύριο παρόμοιο εφιάλτη; Είναι δυνατόν εν έτει 2008 μια κοινωνία και οι ταρού της να πιστεύουν σε Πιθίες και να επιτρέπουν αυτές οι Πιθίες να παιζουν καθοριστικό ρόλο για την τύχη των πολιτών; Τρεις

συντάκτες ενός κειμένου να λένε ασυναρτησίες που σύσσωμη η κοινωνία δεν πιστεύει και κονείς να μη μιλάει για τη θέση αυτών των κυρίων και άνθρωποι που κατέχουν υπεύθυνες θέσεις να λένε ότι πρόκειται για εφαρμογή νόμου (εφαρμογή τρομονόμου ή όπως αλλιώς θέλετε); Οταν Δημοτικός Σύμβουλος τοποθετήθηκε με τη φράση «σαν δικηγόρος ντρέπομαι»... Πού είναι ο Δικηγορικός Σύλλογος;

Φανταστείτε ότι είστε σε μια αιθουσα χειρουργείου. Και ότι έρχεται ένα παιδί για μια επέμβαση. Άς υποθέσουμε ότι έκανε μια ζαβολιά και τραυματίστηκε (σοβαρά αν θέλετε). Ο χειρούργος κρατάει ένα νυστέρι που λέγεται νόμος. Είναι

εκπαιδευμένος, ξέρει να χειρίζεται τον νόμο, ξέρει τι να κάνει στη συγκεκριμένη επέμβαση. Αυτός όμως σηκώνει απειλητικά προς το παιδί το νυστέρι και φωνάζει: Θα σου εγχειρίσω τον εγκέφαλο, θα σου μεταφορίσω την καρδιά, θα σου εγχειρίσω το πνευμόνι. Το παιδί παγωμένο τον κοιτάζει κι αναφωτίεται (κι εσείς δεν θ' αναρωτίσσατον); Τι είναι τώρα αυτός; χειρούργος ή κ...; Μπορεί αυτό το παιδί να πάει μετά να ξαπλώσει στο χειρουργικό κρεβάτι και να δεχθεί να το εγχειρίσει τέτοιος... χειρούργος; Εσείς θα δεχόσαστον να εγχειρίστείτε από τέτοιο... χειρούργο;

Μου λένε εμπιστευτικά και μαθαίνω ότι και άλλοι, αν όχι

όλοι οι Δημοτικοί Σύμβουλοι και όχι μόνο, ξέρουν πως οι εμπλεκόμενοι έχουν μεγάλη δύναμη. Ρωτώ: Αυτό δεν πρέπει να τους ανησυχεί; Αυτό δεν δημιουργεί κινδύνους για την τύχη των πολιτών; Αυτό δεν πρέπει να το θέσουν σαν πρόβλημα της πόλης; Γιατί κανείς δεν έθεσε το θέμα στο Δημοτικό Συμβούλιο, αν και τους το ζήτησα δημόσια;

Ζητώ, στηριζόμενος στη δημόσια τοποθετηση του Δημάρχου στο Δημοτικό Συμβούλιο, να οριστεί συνάντηση και να κληθούν οι γονείς, οι φορείς, οι παραπάνες κλπ και να συζητηθεί το θέμα δημόσια («με κανάλια κλπ» σύμφωνα με τα λόγια του Δημάρχου). Ενας πολίτης από τη Λάρισα

δώσει ως προκαταβολή για να πάρει μια καινούργια μηχανή. Οταν τη συνέλαβαν, πράσινο παπτί δεν υπήρχε στην κατοχή της. Και βέβαια, όταν καμιά δεκατετραριά πάνοπλο αστυνομικό πήγαν να συλλάβουν μια γυναίκα την ώρα που κοιμόταν στο σπίτι της, δεν υπήρχε περίπτωση να φοβούνται ότι θα τους ξεφύγει με ένα ογδοντάρι παπτί, όπως κατέθεσε ο Αμοιρίδης, για να ισχυριστεί ότι τάχι βραβεύτηκε επειδή συμμετείχε στην «επιχείρηση» σύλληψης της Αθανασάκη. Το πράσινο παπτί το γνώριζε η Αντιτρομοκρατική, διότι την παρακολούθισε από πολιότερα.

Στη συνέχεια εξετάστηκαν μάρτυρες για τη διπλή έκρηξη στα γραφεία του Σκαλιστήρη το 1986. Ο συνταξιούχος Διευθυντής Εγκληματολογικών Εργαστηρίων της Ασφάλειας, Χατζηγιάννης, κατέθεσε ότι μετά την πρώτη έκρηξη υπήρξε και δεύτερη, κατά την οποία τραυματίστηκαν πολύ ελαφρά μερικοί αστυνομικοί (ο ίδιος έπαθε ρήξη τυμπάνου από τον κρότο). Παρά την επιμονή του εισαγγελέα να καταθέσει ότι σώνει και καλά η δεύτερη έκρηξη ήταν σκόπιμη για να χτυπήσει αστυνομικούς, όπως είχε πει στην κατάθεσή του στην πρώτη δίκη, ο μάρτυρας αυτή τη φορά δεν υιοθέτησε αυτή την άποψη (άλλες εποχές, άλλες απαιτήσεις), καταθέτοντας ότι είναι πιθανό να υπήρξε λάθος του κατασκευαστή του μηχανισμού ή αστοχία του ρολογιού, που ήταν ένα απ' αυτά τα ρολόγια που πουλιόνταν ένα χιλιάρικο στην Ομόνοια. Ο Χρ. Τσιγαρίδας δήλωσε ότι κατά την εκτιμησή του μπήκαν δυο μηχανισμοί, επειδή η τζαμαρία του Σκαλιστήρη ήταν πολύ μεγάλη. Αυτοί οι μηχανισμοί ήταν πολύ μικρής ισχύος και όπως έχει καταθέσει αστυνομικός στην προηγούμενη δίκη, ήταν πάνω από τον κάδο σκουπιδιών με τη βόμβα όπως έχει καταθέσεις προσέλευσής τους στο δικαστήριο, αφού εξάντλησε όλα τα μέσα κλήτευσής τους και δεν έχει τη δυνατότητα βίαιης προσαγωγής τους. Η μειοψηφία πρότεινε τη μη ανάγνωση των καταθέσεων των Ντε Μαρσέλους, θεωρώντας το σχετικό εισαγγελικό αίτημα ως νόμω αιβάσιμο.

Μετά από διάλειμμα μιας και πλέον ώρας, στη διάρκεια του οποίου το δικαστήριο θα αποφάσιζε αν θα αναγνωστούν οι καταθέσεις του ζεύγους Ντε Μαρσέλους, η πρόεδρος ανακοίνωσε ότι κατά την πλειοψηφία 4-1 το δικαστήριο αποφάσισε την ανάγνωση των καταθέσεων τους, λόγω αδυναμίας προσέλευσής τους στο δικαστήριο, αφού εξάντλησε όλα τα μέσα κλήτευσής τους και δεν έχει τη δυνατότητα βίαιης προσαγωγής τους. Η μειοψηφία πρότεινε τη μη ανάγνωση των καταθέσεων των Ντε Μαρσέλους, θεωρώντας το σχετικό εισαγγελικό αίτημα ως νόμω αιβάσιμο.

Ο Ν. Δαμασκόπουλος (υπεράσπιση Αγαπίου) σημείωσε ότι εμμένει στη νομική του άποψη, που την εκρόπιζε λέει και «ένα βλήμα! Βλήμα η θράυσμα από τον κάδο; ρώτησε η πρόεδρος. Ο ίδιος δεν ήξερε να απαντήσει, αλλά όταν η πρόεδρος του θύμισε ότι, όπως έχει πει, μετά πάγια στο Τμήμα και του το αφαι-

ρεσαν οι συναδελφοί του (!!!), έσπευσε να πει ότι ο τραυματισμός του ήταν «όλως ελαφρύς», όπως και όλων των υπόλοιπων και «δεν θυμάται λεπτομέρειες!» Για τέτοια καρφαγκιοζίλικια μιλάμε. Βλήματα που καρφώνονται και αφαιρούνται με τα χέρια, λες και πρόκειται για αγκαθάκια!

Μετά το τέλος των καταθέσεων και των υπόλοιπων μαρτύρων, που δεν κράτησαν παρά ελάχιστα λεπτά όλες μαζί, ο Χρ. Τσιγαρίδας σχολίασε ότι όλοι φουσκώνουν το περιστατικό, ενώ ο αστυνομικός που ήταν πιο κοντά είχε καταθέσει στην προηγούμενη δίκη ότι δεν έπιασε σχεδόν τίποτα. Οι δυο βόμβες -είπε- τοποθετήθηκαν για να χτυπήσουν τη τζαμαρία του Σκαλιστήρη, που ήταν πολύ πλαστικά και χωρισμένη σε τρία τμήματα. Η προκήρυξη, που έχει γραφεί μετά την ενέργεια, αναφέρει ότι η έκρηξη έγινε στις 4 τα χαρόματα, ενώ τα αστυνομικά έγγραφα αναφέρουν ότι η πρώτη έκρηξη έγινε στις 3:36. Επομένως, η πρώτη βόμβα ήταν αυτή που δεν έσπεισε στην ώρα της, προφανώς λόγω βλάβης στο ρολόι. Επίσης, ζήτησε να αναβληθεί η ανάγνωση, προκειμένου να ταρίσταται ο Κ. Αγαπίου (απουσιάζει λόγω προβλήματος υγείας) και να έχει ο ίδιος χρόνο να σκεφτεί και να καθορίσει τη στάση του. Η πρόεδρος έκανε δεκτό αυτό το διαδικαστικό πλήγμα στα δικαιώματα του κατηγορούμενου και ζήτησε να αναβληθεί η ανάγνωση, προκειμένου να κατανοήσει την αντίδρασή της, όμως αυτή ζητούσε τη μη ανάγνωση, μολονότι σχετίζονται με την κατηγορία της έκρηξης της προηγούμενου στον πολίτη της Επαρχίας.

Ο πρώτης προστατευτικός πλήρης αίτημα στην προηγούμενη δίκη ήταν να επιφέρει νέα τροπή στην εξέλιξη της δίκης.

■ 31η συνεδρίαση Τετάρτη, 4.2.09

Με ένταση ξεκίνησε η συνεδρίαση. Ο Α. Κανάς κατέθεσε στο δικαστήριο και ζήτησε να αναγνωστούν μια σειρά δημοσιεύματα του Βορίνα στην «Αυριανή», που αναφέρονταν σε ένα σοβαρό ζήτημα που έχει την προηγούμενη δίκης.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαθες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοκουφίτσα.

Σήμερα είναι η ημέρα ασφάλειας στο διαδίκτυο. Από τότε που έχει μπει εκεί η ασφάλεια, λοιπόν, πρέπει να προσέχουμε τις γκόμενες που επιλέγουμε, τα διαμερίσματα που νοικιάζουμε, καθώς και πού πετάμε τις κοπριές μας. Καλού-κακού η Κοκκινοκουφίτσα άφησε την επιστολή της –μέσω κομάντο της μηχανογράνωσης– σε κάδο ανακύκλωσης εργατικού δυναμικού του δενδροκόπου και δενδροφυλασσόμενου δήμου Κακλαμανίων. Από εκεί την παρέλαβε ο συντάκτης της κοσμικής στήλης, ο οποίος και δια πάει μέσα [λες και τώρα έμαστε κάπου έξω] αν ενεργοποιηθεί ζανά ο νόμος Μητσοτάκη. Θυμάσαι αγάπη μου;...

Δεν έχει ακόμα ούζι, μα έχει ούζα, δεν πήρε MP 5, παρά μόνο MP 3. Το φθηνά απερισκεπτό (cheap rash) περί τον Τσίπρα ή μη τημά του προλεταριάτου πίνει κάτι φτηνά ούρα (cheap oura) και εξασθενεί την

To πύο στην ομίχλη

κράση του με κρασί, έχοντας τη ρετσινιά της ρετσίνας. Οι έχοντες και κατέχοντες αγιογύντες επενδυτές, οι μεταπράτες του κοινωνικού πλούτου, λέγοντας ναι στο σκι (oui ski) πίνουν gin και rum με τα ψευδαπούλια τους. Την ίδια ώρα στους κατάσπαρτους αγρούς του μαινόμενου κοινωνικού πολέμου, αντί οι αγρότες να ψεκάζουν τα παράσιτα, ψεκάζονται απ' αυτά κι όσο κι αν ψάχνουν δεν βρίσκουν άλλο λιμάνι, τρελούς να τους έχει κάνει, όπως ο Πειραιάς.

«Αρχή διά περιπέτειες» χαρακτήρισε τη δυσμενή οικονομική συγκυρία ο πρωτο-κωλοφύλακας και επιώδων τ' αιβάγια των αφεντικών του, κ. Μπάχαλος. Ο εν λόγω, θαγίνει κατά καιρούς και προτείνει διάφορα ωραία, όπως το να εργαζόμαστε ένα τεταρτάκι ημερησίως, για να υπάρχει δουλειά για όλους. Είναι δε γόνος οικογένειας που φέρει κυανή απόχρωση στην πρόσθια και μέλανα στην οπίσθια όψη και με λαμπρές περγαμηνές στο παρελόν [*χόρευε νάιλον υπουργέ*] που έλεγε κι ο προσάρτως μεταστάς Πάνος Τζαβέλλας]. Φυσιοδίφες τινές ταυτίζουν τον κ. Μπάχαλο με λαγό [*της κυβέρνησης*], ενώ αριστεροί ιστοριοδίφες τον ταυτίζουν με τον Ουρόγλειφο, μέγια ποντικό-ήρωα της «Βατραχομυομάχιας» [*Ιδού και ο Ουρόγλειφος με τόσα παλικάρια / που πάντοτε περιπατούν οπίσα απ' τα λυχνάρια*]. Κάποια στιγμή, ελπίζουμε μία από τις καλές εφημερίδες που συνοδεύουν τις Κυριακάτικες προσφορές, να δώσει στους αναγνώστες αυτό το βιβλίο-ύμνο στον δικομματισμό [*έχει κάτι από το φίνο ευρωπαϊκό άρωμα της μάχης ΝΔ-Πασοκ στα μαρμαρίνια σαλόνια*].

Ομως τα μεγάλα προβλήματα είναι αλλού, αυτό ανακαλύπτει κανείς διαβάζοντας τους ψιττακισμούς γνωστής φυλλάδας που αρχίζει από βήτα [*τι «βλακεία» ρε;*]. Η αντιρομο-κρατική έχει, λέει, στα χέρια της γόνα από κοπέλα [μπορεί και κοπέλα από γόνα, δεν είμαι ποτέ σίγουρη μ' αυτά τα μανιχαϊστικά ανεστραμμένα δημοσιεύματα τύπου black-white, ποιο ούσικι ρε;] που εδεάθη κοντά στο σημείο της επίδεσης του Επαναστατικού Αγώνα στα Εξάρχεια. Ποια καημένη θα δηγήκε να περιμένει τη φίλη της, το αγόρι της, ο, τιδηπότε και τώρα ετοιμάζεται το λαμπρό μέλλον της;... Το εμβριδές άρδρο της ειδικής περί αυτά φυλλάδας, λέει ακόμα ότι τα μέλη της συγκεκριμένης οργάνωσης εξαφανίζονται μέσα σε λίγα λεπτά, σα να ανοίγει η γη και να τα καταπίνει! Ούτε οι πατροπαράδοτες «μηχανές μεγάλου κυβισμού» ούτε το πατροπαράδοτο «οι αρχές έχουν εξαπολύσει ανδρωποκυνηγότο» ούτε το πατροπαράδοτο «η δερμοκρασία δα κυμαδεί από... έως...» [καλά, αυτό είναι από το δελτίο καιρού, αλλά εντάσσεται στην αυτή συνομοταξία]. Το παραπάνω αξιοπερίεργο, μου κίνησε το λανδάνον αισθητήριο του Ηρακλή Πουρό-γέρασε– που είχα από μικρή και ρώτησα τη γιαγιά τι μπορεί να συμβαίνει. Το ηχηρό χαστούκι της και ο χαρακτηρισμός «αυτά μόνο κρεπίνοι τα αναπαράγουν», με έστρεψαν στην προσωπική έρευνα, στην... ιδιωτεία. Τώρα βρίσκομαι σε ενδελεχή φάση χαρτογράφησης του υπόγειου δικτύου της περιοχής [κάνω Εξαρχειοδέπτηση δηλαδή] με το google sub-earth, ενώ προτίθεμαι να ρωτήσω και τον Ουρόγλειφο που ανέφερα παραπάνω και που ως ποντικός – πρόγονος του μετροπόντικα, κινείται σε τέτοιες διαδρομές. Η πρώτη υποψία –που σπεύδω να καταδέσω, αλλά ανωμοτί– είναι η σύμμαρτη με Ελοχίμ, Νεφελίμ και πλάσματα της «κούφιας γης» [διαβάστε και κα' να σοβαρό βιβλίο], αλλά ο μόνος που μπορεί να με βοηθήσει δεν τηλεπουλάει τηλεβιβλία Σαββατιάτικα.

Κι έτσι μοιραία στρέφομαι στις δυο μεγάλες πρεμιέρες του μεγάρου μουσικής, στηλιτεύοντας τον ρατσιστικό διαχωρισμό των Γαβρά-Αγγελόπουλου. Γιατί στην τανίδια του δεύτερου διαβάσταται ο Πρόεδρος –τι δια πει ποιος Πρόεδρος;– και στου πρώτου όχι; Οποιος γνωρίζει την απάντηση, ας την πει και σ' εμάς. Κι όποιος γνωρίζει εμάς, ας το πει στην απάντηση. Τα εκτιμάει κάτι τέτοια...

Κοκκινοκουφίτσα
kokinokoufita@eksegersi.gr

■ Ψυχική Υγεία

Από τη Σκύλλα του κράτους στη Χάρυβδη των εργολάθων

Την περασμένη βδομάδα, η Ταρμόδια ευρωπαϊκή επιτροπή αποφάσισε την αναστολή χρηματοδότησης του επιχειρησιακού προγράμματος «*γιείας-Πρόνοια*» ώρις ότου διευθετήθη ο ζήτημα της βιωσιμότητας των δομών ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης. Είχε προηγηθεί έγγραφο του Συνηγόρου του Πολίτη προς το υπουργείο Υγείας, έπειτα από την αναφορά του Δικτύου Φορέων Δομών Ψυχοκοινωνικής Αποκατάστασης (της συνδικαλιστικής ένωσης των αρετικών) για το έλλειμμα των 26 εκατ. ευρώ, που αφορά στη λειτουργία των 140 ξενώνων και οικοτροφείων (δομών αποασυλοποίησης), στα οποία φιλοξενούνται 2.100 άνθρωποι με ψυχικό πόνο και απασχολούνται 2.300 εργαζόμενοι. Για το τρέχον έτος απαιτούνται 109 εκατ. ευρώ και θα διατεθούν μόλις 40 εκατ., με αποτέλεσμα την κατάρρευση του προγράμματος και το κλείσιμο των δομών. Ηδη, τρεις δομές που προσφέρουν υπηρεσίες σε εφήβους ανέστειλαν τη λειτουργία τους, ενώ οι εργαζόμενοι έχουν να πληρωθούν εδώ και μήνες.

Αυτή είναι σήμερα η εικόνα της αποασυλοποίησης που υποτίθεται ότι θα παράσερνε –άμα τη εφαρμογή της– σε ριζικό μετασχηματισμό του ψυ-

χιατρείου και εν τέλει στην κατάργησή του ως αντιεπιστημονικού και απάνθρωπου θεσμού.

Σήμερα, το 65% των ασθενών στα δημόσια ψυχιατρεία «νοσηλεύεται» με εισαγγελική εντολή, οι μηχανικές καθηλώσεις βασιλεύουν ως «θεραπευτικά μέτρα ψυχιατρικής πρακτικής», υπέρογκα χρέη και χι-

λιάδες κενές οργανικές θέσεις συνθέτουν μια εικόνα διάλυσης. Παράλληλα, στις κοινωνικές δομές αποασυλοποίησης οι εκατοντάδες απολύτεις και εξαναγκασμοί σε παραίτηση, τα ομέτρητα περιστατικά ασυλικής νοστροπτίας, οι καταγγελίες για αδιαφανή διαχείριση και οικονομικές ατασθαλίες των «ημετέρων» συμπληρώνουν το τοπίο της εγκαταλειψης και

της ανυπαρξίας υπηρεσιών ψυχικής υγείας που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες του λαού.

Είκοσι και πλέον χρόνια από τις αποκαλύψεις για τη φρίκη και την κόλαση των ψυχιατρικών ασύλων, τους τόπους εγκλεισμού έχουν διαδεχθεί μικρά διάσπαρτα άσυλα (δομές αποασυλοποίησης, ιδιωτικές κλινικές), καθώς η τομεοποίηση των υπηρεσιών ψυχικής υγείας σε επίπεδο πρωτοβάθμιας φροντίδας και η ένταξη της ψυχικής υγείας στο δημόσιο γενικό σύστημα υγείας έμειναν στα χαρτιά και στις μεγαλόστομες διακηρύξεις. Οι φαρμακευτικές εταιρίες, σε άριστη συνεργασία με το ψυχιατρικό κατεστημένο, κερδοσκοπούν αδιάκοπα με την κυριαρχία των ψυχοφαρμάκων ως θεραπείας. Η εμπρεματοποίηση των υπηρεσιών ψυχικής υγείας ολένα και γιγαντώνεται, με αποτέλεσμα οι άποροι ψυχικά ασθενείς να βρεθούν στα παγκάκια και τις πλατείες ή να ξαναγυρίζουν στα ψυχιατρικά άσυλα.

Το επόμενο διάστημα αναμένονται κινητοποίησεις των εργοζομένων στο χώρο, που απαιτούν την άμεση ένταξη των δομών αποασυλοποίησης στο δημόσιο, την απόδοση των δεδουλευμένων και την ουσιαστική κάλυψη των αναγκών ψυχικής υγείας του λαού.

Κατέβασαν τα ρολά!

Την Τρίτη 27 Γενάρη έχει ανακοινωθεί δημόσια, με ανακοινώσεις σε μπλογκ και διανομή προκηρυξών, ότι θα γίνει συνέλευση έμμισθων, άμισθων, «ψηλοκάκηδων», «μαύρων», ανέργων και φοιτητών στον χώρο των ΜΜΕ, στο κτίριο της ΕΣΗΕΑ. Η συνέλευση είχε ως θέμα την συνέχιση της δράσης των εργαζόμενων ενάντια στο κύμα μαζικών απολύσεων που έχει ζεκίνησε στα ΜΜΕ και τη συγκέντρωση πληροφοριακού υλικού που δεν έχει δημοσιοποιηθεί από τα αστικά ΜΜΕ, με στόχο την προετοιμασία ανοιχτής εκδήλωσης αντι-πληροφόρησης. Χώρος της συνέλευσης θα ήταν το κτίριο της ΕΣΗΕΑ για δυο λόγους: Πρώτο, γιατί οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ εκεί

Τρώμε μεταλλαγμένο ρύζι

ΣΤΙΣ 30 Γενάρη ο ΕΦΕΤ ανακοίνωσε ότι «μέσω του Συστήματος Εγκαιρής Προειδοποίησης για τα Τρόφιμα και τις Ζωτοροφές, ενημερώθηκε για τη διακίνηση ζυμαρικού noodle, το οποίο προέρχεται από μη εγκεκριμένο γενετικά τροποποιημένο ρύζι» (μεταλλαγμένο, δηλαδή). Τα συγκεκριμένα προϊόντα διακινήθηκαν μέσω ολλανδικής επιχείρησης (η Ολλανδία είναι το μεγαλύτερο «πλυντήριο» αικατάλληλων τροφίμων) σε μια επιχείρηση μάλλον κινεζικών συμφερόντων με έδρα την Ελλάδα. Οπως ανακοίνωσε ο ΕΦΕΤ, «σύμφωνα με τις Ολλανδικές Αρχές και την ελληνική επιχείρηση διακίνησης του προϊόντος, η συ-

γκεκριμένη επιχείρηση προμηθεύτηκε ποσότητα ίση με 600 kg, η οποία έχει ήδη διατεθεί σε διάφορες επιχειρήσεις διάθεσης αστατικών ειδών και σε κινέζικα εστιατόρια». Η ανακοίνωση καταλήγει ως εξής: «Ο ΕΦΕΤ απαίτησε την άμεση ανάληση/απόσυρση του συνόλου της συγκεκριμένης παρτίδας από την επιχείρηση και ήδη βρίσκονται σε εξέλιξη οι σχετικοί ελεγχοί. Ο ΕΦΕΤ καλεί τους καταναλωτές που ήδη έχουν προμηθευτεί το ανωτέρω προϊόν να μην το καταναλώσουν».

Ο ΕΦΕΤ σε ρόλο... τροχονόμου, που παρακολουθεί τη διακίνηση πρότε μολυσμένων και πότε μεταλλαγμένων τρο-

φίμων και ρυθμίζει την κυκλοφορία, όταν κάποιος από το εξωτερικό του στελεί σήμα. Ας μας πει ο ΕΦΕΤ πόσες φορές έκανε δειγματοληπτικούς ελέγχους για να δει μη τυχόν και τέτοια προϊόντα περιέχουν μεταλλαγμένα φυτικά τρόφιμα ή άλλες βλαβερές ουσίες. Ακόμα και στη συγκεκριμένη περίπτωση περιορίστηκε απλά να ζητήσει την ανάληση της συγκεκριμένης παρτίδας των 600 κιλών, χωρίς να είναι σε θέση να ενημερώσει πόσα κιλά ήδη καταναλώθηκαν. Το σημαντικότερο, όμως, είναι άλλο. Περιορίστηκε να δεχτεί όσα του είπαν οι ολλανδικές αρχές και η ερχόμενα εταιρία, χωρίς να επεκτείνει την έρευνα.

Θυμόσαστε τι έγινε με το μολυσμένο ηλιέλαιο; Κάθε μέρα αποκαλύπτονταν καινούργιες παρτίδες. Εχετε καμιά αμφιβολία ότι εδώ και καιρό καταναλώνουμε μεταλλαγμένο ρύζι στα διάφορα κινέζικα εστιατόρια; Εγινε μήπως κάποιο λάθος το οποίο αφορούσε μόνο τη συγκεκριμένη παρτίδα; Μόνο αφελείς θα μπορούσαν να το πιστέψουν αυτό. Κι όμως, ο ΕΦΕΤ δεν «ψυλλιάζεται» τίποτα. Γι' αυτό και δεν ελέγχει τίποτα. Αν του ξαναέρθει κάποια στιγμή κάποια προειδοποίηση από το εξωτερικό, θα ανακαλέσει πάλι τη συγκεκριμένη παρτίδα. Και εμείς στο μεταξύ θα τρώμε μεταλλαγμένο ρύζι.

Στη βία της Αστυνομίας απαντάμε κινηματικά

Μια επίσκεψη στο ΑΤ της περιοχής σου μπορεί να εξελιχθεί σε έναν άγριο ξυλόδαρμό. Αν δεν είσαι πάντα χαμογελαστός και υποτακτικός απέναντι στους θρασύδειλους που σταυλίζονται εκεί μέσα. Για όλη μια φορά αυτό επιβεβαιώθηκε στο ΑΤ Ανω Πόλης Θεσσαλονίκης. Ο παθών αυτή τη φορά έμεινε τρεις μέρες στο νοσοκομείο.

Ο Γλυκός Τουράν, πρόστρυγας από την Τουρκία, θέλησε να βοηθήσει έναν πατριώτη του που δεν ξέρει ελληνικά για κάτι γραφειοκρατικά. Το «λάθος» του ήταν ότι δεν έσκυψε το κεφάλι, όταν ο

φρουρός ευγενικότατα τον ρώτησε: «Τι θες εδώ, ρε μαλάκα;». Παλικαρίστα στο Γιλμάζ του είπε: «εσύ είσαι μαλάκας».

Αυτό ήταν αρκετό. Τον περιλαβόνταν τέσσερις. Για ώρες τον χτυπούσαν, τον έβριζαν, απειλούσαν τη ζωή του, ενώ παράλληλα του ετοίμαζαν τα χαρτιά για «αντίσταση» και «εξύβριση». Εμεινε τρεις μέρες στο νοσοκομείο, όπως είπομε.

Ο σύλλογός του, «Ομάδα Μεταναστών και Προσφύγων «Ο Δρόμος»» δεν σταύρωσε τα χέρια απέναντι σ' αυτή την κτηνωδία. Από στόμα σε στόμα οργανώθηκε μια συγκέντρωση έξω από το

συγκεκριμένο ΑΤ. Εκατό περίπου άτομα του αντιεξουσιαστικού/αναρχικού χώρου, άτομα από καταλήψεις και τα μέλη του συλλόγου. Εξελίχθηκε, αν και ολιγάριθμη, αυτή η συγκέντρωση σε μια μαχητική απάντηση στη βία της Αστυνομίας. Η παρουσία τεσσάρων διμοιριών ΜΑΤ δεν ήταν αρκετή να «συνετίσει» τους συγκεντρωμένους. Αναφέρω χαρακτηριστικά, ότι τα μέλη του συλλόγου απευθυνόμενα στους θρασύδειλους ελεγγαν: «Ελάτε τώρα δειλοί να μας βασανίσετε μπροστά στον κόσμο. Γι' αυτό ήρθαμε».

Σίμος Παπαζούλου

■ Αναβλήθηκε η αναίρεση για την υπόθεση της 17Ν

Για τις 20 Οκτωβρη αναβλήθηκε η συζήτηση στον Αρειο Πάγο της αναίρεσης που έχουν αισκήσει κατά της καταδικαστικής απόφασης καταδικασθέντες για την υπόθεση της 17Ν. Το αίτημα υποβλήθηκε από τον συνήγορο του Χρ. Ξηρού, Φρ. Ραγκούση, λόγω του θανάτου του Γάρωγου Γκουντούνα που είχε ετοιμάσει το σχετικό φάκελο, τον οποίο πλέον πρέπει να μελετήσει νέος συνήγορος.

Θυμίζουμε ότι αιτήσεις αναίρεσης, που στηρίζονται σε σωρεία παραβιάσεων νομικών κανόνων, έχουν υποβάλει οι Σάρβιας, Χριστόδουλος και Βασιλής Ξηρός, Ηρ. Κωστάρης, Γιωτόπουλος, Τζωρτζάτος, Τσελεντής και Τέλιος. Από τους κρατούμενους δεν έχουν υποβάλει αίτηση αναίρεσης ο Κ. Καρατσώλης, προφανώς γιατί η έκτιση της ποινής που του έχει επιβληθεί βρίσκεται στο τέλος της, και ο Δημήτρης Κουφοντίνας, ο οποίος με δήλωσή του στην «Κ» είχε εξηγήσει ότι δεν υποβάλλει αίτηση αναίρεσης, διότι η διαδικασία στον Αρειο Πάγο είναι μια αμιγώς νομική διαδικασία, μια διαδικασία για δικηγόρους και όχι για πολιτικά πρόσωπα. Ο ίδιος επέλεξε να είναι παρών μόνο σε εκείνες τις νομικές διαδικασίες στη διάρκεια των οποίων μπορούσε να παρεμβαίνει πολιτικά και να υπερασπίζεται τη δράση της οργάνωσής του (για τον ίδιο λόγο ούτε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο θα προσφύγει).

Κάτω τα χέρια από το Indymedia

Τις τελευταίες μέρες, το υπουργείο Παιδείας έχει βάλει στο στόχαστρο του το Indymedia, τον ανοιχτό σε δημοσιεύσεις ιστοχώρο εναλλακτικής πληροφόρησης, που χρόνια τώρα συνοδεύει την κάλυψη κάθε σημαντικού κινηματικού γεγονότος. Η επίθεση γίνεται συντεταγμένα από το κοινοβουλευτικό και μινιατούκο θάσο της ΕΜΠ όπι μπορεί να δεχτεί αγωγές για αποζημίωση από τους καταστηματάρχες στο κέντρο της Αθήνας, επειδή φιλοξενείται σε χώρο του Πολυτεχνείου. Σε ένα φασιστικό κρεοστόντο κατηγορεί το ΕΜΠ όπι μπορεί να δεχτεί αγωγές για αποζημίωση από τους καταστηματάρχες στο κέντρο της Αθήνας, επειδή φιλοξενείται σε χώρο του Πολυτεχνείου να δέχονται υπό την ανοχή σας ή και συνενοχή σας την κρατική καταστολή, επειδή υπερασπίζονται ιδέες;

Προφανώς, η επίθεση στο Indymedia αφορά όλους μας, γιατί διώκεται η ελεύθερη έκφραση, διώκεται η υπεράσπιση της εξέγερσης. Πρώτα και κύρια, όμως, οι φοιτητικοί σύλλογοι του Πολυτεχνείου πρέπει να αντιδράσουν άμεσα ενάντια στην ύπουλη τακτική του πρύτανη που βάλλει ευθέως κατά τους ασύλους και της ελεύθερης έκφρασης σε ακαδημαϊκό χώρο.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Διάγουμε ημέρες εκπτώσεων, όπου άπαντα τα προς πώληση άψυχα και έμψυχα ειδη, ήδη βρίσκονται μέχρι και 50% κάτω από την μέχρι πρότινος αξία τους. Εξαίρεση αποτελεί η συμπαθής τάξη των αγροτών, ήτης βρίσκεται 98% κάτω, συγκρινόμενη με την αντιπαθή τάξη των τραπεζιτών. Αυτό προκύπτει αν λάβουμε υπόψη μας τα 500 εκατομμύρια ευρώ προς αυτή, έναντι 28 δισ. προς τους τραπεζίτες με τους κυνόδοντες και τους κοπτήρες, εκ των πολιτικών τους σφραγισκολάριων. Ενα προς πενήντα έξι, τουτέστιν και πολλά είπαμε με την έκπτωση του 98% (πάει για 99%).

Στα δε σκαταστήματα, η σκατάσταση αποτυπώνεται γλαφυρά από τη λαϊκή μας μούσα:

Αγία κατανάλωση
ω! τι λαμπτρά ημέραι!

Σε σπράχνουν, συνωστίζονται
σου λένε και «τι θε' ρε».

Εκπτώσεις γαρ, κόσμος πολύς
μα οι πο πολλοί κοιτάνε.

Ολα προς άγρα πελατών
κι ας μην έχουν να φάνε.

Τα βράδια οι καταναλωτές επιτελούν το τρίτο σημαντικό καθήκον του επιτάσσει ο θεσμός της τηλεοπτικής δημοκρατίας, θύωντας στους τηλεβαμούς (το πρώτο είναι βεβαίως η ψηφοδοσία και το δεύτερο η κατανάλωση, τουτέστιν πατρίς-ψηφοδοσία, θρησκεία-κατανάλωση, οικογένεια-τηλεόραση). Τρώγοντας τα προϊόντα που αντικατέστησαν την αγροτική παραγωγή και υποβοηθώντας την αντικατάσταση και των αγροτών από καμαριέρες και σερβίτορους, βλέπουν τον εαυτό τους να ζει σε σώματα άλλων. Και αφού αυτοαθωωθούν μέσα από τη λυτρωτική αυτενέργεια της ταύτισης, αθωάνουν και τους άλλους, αδιαφορώντας για το περιεχόμενο των διαδραματισθέντων. Αμβλύνοντας το κριτήριο μέχρι την οριστική, λυτρωτική αποκτήνωση:

Σπείρες-σπείρες τρι

Το 2012 λήγει η συμφωνία γι' αυτό στην Κρήτη ρίξανε χασίσιο και πορνεία

Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε σχολιάσει θετικά τις εκδηλώσεις συμπαράστασης προς τους οργανωμένους οπαδούς της Παναχαϊκής, τονίζοντας ότι οι νεολαίοι στις εξέδρες δεν θα πρέπει να ταυτίζονται με τα επιχειρηματικά συμφέροντα των καπιταλιστών που διοικούν τις ομάδες τους. Δυστυχώς, μια βδομάδα αργότερα παρακολουθήσαμε τις συγκρούσεις ανάμεσα σε πράσινους και ερυθρόλευκους οπαδούς στην Πάτρα με αφορμή το final-8 στο βόλεϊ, οι οποίες οδήγησαν στη ματαίωση του τελικού. Οι συγκρούσεις έκεινησαν το Σάββατο κατά τη διάρκεια των ημιτελικών και ολοκληρώθηκαν την Κυριακή πριν τον τελικό. Το Σάββατο, οι οπαδοί των πράσινων έστησαν καρτέρι έξω από το γήπεδο σε αυτούς του Ολυμπιακού και τους επιτέθηκαν με πέτρες, λοστάρια και μολότοφ, τραυματίζοντας αρκετούς (2 πήγαν στο νοσοκομείο). Την επόμενη μέρα, οι ερυθρόλευκοι, λίγο πριν την έναρξη του αγώνα, επιτέθηκαν στους πράσινους που βρίσκονταν μέσα στο γήπεδο, πάριντας εν μέρει την εκδίκησή τους.

Οι συγκρούσεις στην Πάτρα είναι η συνέχεια μιας σειράς και οι πρώτες μετά τη δίκη για τη δολοφονία του Φιλόπουλου. Είναι γνωστό ότι η ευτυχισμένη στην προηγούμενη περίοδο της ΕΠΕΝ προσπάθησε να αποτελέσει την δικαστών δεν άρεσε στους σκληροπυρηνικούς οπαδούς των πράσινων, που ψάχνουν συνεχώς ευκαιρίες για να πάρουν το αίμα τους πίσω. Η διαπίστωση που θα κάνουμε είναι ότι η ευτυχισμένη στην προηγούμενη περίοδο της ΕΠΕΝ προσπάθησε να αποτελέσει την δικαστών δεν άρεσε στους σκληροπυρηνικούς οπαδούς των πράσινων, που ψάχνουν συνεχώς ευκαιρίες για να αφετέρου γιατί το κράτος βιολέται μ' αυτή την κατάσταση και την αφήνει να διαβανίζεται. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι δεν έγινε καμία σύλληψη την Κυριακή, παρά το γεγονός ότι αυτοί που επιτέθηκαν στους οπαδούς του Παναχαϊκού παρέμειναν μέσα στο γήπεδο. Ενα αικόμη σημείο που αξίζει να σχολιάσουμε είναι ότι δεν υπάρχουν συγκρούσεις στο ποδόσφαιρο και το μπάσκετ και έχουν μεταφερθεί στο βόλεϊ και το πόλο. Κατά την ταπεινή μου άποψη, αυτή η λεπτομέρεια δεν είναι τυχαία. Ερυθρόλευκοι και πράσινοι έχουν κάνει σημαντικές επενδύσεις σε ποδόσφαιρο και μπάσκετ, τις οποίες τις «πε-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ριφρουρούν» με κάθε τρόπο. Εδώ και αρκετό καιρό προσπαθούν να δημιουργήσουν μια κυριλέ εξέδρα στα δυο αθλήματα, στην οποία δεν έχουν θέση έκτροπα που διώχνουν τους οικογενειάρχες από το γήπεδο. Με δεδομένο ότι ελέγχουν σχεδόν απόλυτα τους οργανωμένους οπαδούς τους, έχουν κοιταφέρει να διασφαλίσουν την «ειρήνη» στα αθλήματα που τους ενδιαφέρουν και πλέον οι οπαδοί «προπονούνται» σε αγώνες βόλεϊ ή πόλο. Τις επόμενες μέρες οι δυο ομάδες θα συναντηθούν στο βόλεϊ για το Κύπελλο Συνομοσπονδίας και το νικητής θα πάει στο final-4. Θα τολμή-

με τους πολυμετοχικούς και θα μου επιτρέψετε να σχολιάσω τη συνάντηση που είχε ο Τζίγγερ με τον πρόεδρο του ΣΥΝ Αλέξη Τσίπρα. Δεν με ενδιαφέρει το περιεχόμενο της συνάντησης, ούτε αν βρήκαν τη χρυσή τομή προκειμένου να αφθούν τα εμπόδια και να ξεκινήσουν οι εργασίες του γηπέδου. Γύρω απ' αυτή την υπόθεση παίζεται ένα θέατρο του παραλόγου. Αρχικά η ΠΑΕ Παναθηναϊκός έπεινε μένεα κατά του ΣΥΡΙΖΑ, θεωρώντας ότι ευθύνεται για τις προσφυγές, ενώ από τη μεριά του ο Τσίπρας δήλωνε ότι αυτός και το κόμμα του δεν έχουν σχέση με την προσφυγή των «130». Λίγες μέρες αργότερα, οι πράσινοι θεωρούν ισότιμο συνομιλητή τους το ΣΥΡΙΖΑ και προσπαθούν από κοινού να βρουν λύση για το γήπεδο, αφήνοντας επί της ουσίας μόνο του τον Βωβό. Από την πλευρά του ο Τσίπρας παζαρέψει μείωση του συντελεστή δόμησης για το εμπορικό κέντρο του Βωβού, προκειμένου να ξεκινήσουν οι εργασίες για το γήπεδο και διασφαλίζει ότι δεν θα υπάρξουν νέες προσφυγές. Οι πολυμετοχικοί είναι καπιταλιστές, κάνουν μπτίζες και αλλάζουν γνώμη και άποψη κατά τις τους βολεύει. Ο Αλέξης όμως θα το ζόρι τραβάει και παίρνει τέτοιες πρωτοβουλίες; Πώς προεξοφλείς, Αλέξη μας, ότι δεν θα υπάρξουν άλλες προσφυγές; Ελέγχεις όλους τους Αθηναϊός και τους έχεις πείσει ότι πρέπει να είναι υπέρ της ανέγερσης του γηπέδου; Από πότε ενδιαφέρεσαι για την επιτυχία των επιχειρηματικών σχεδιασμών της ΠΑΕ Παναθηναϊκός; Ή μήπως φοβήθηκες ότι με όλο το ντόρο που έχει γίνει θα έχει εκλογικές απώλειες το μαγαζάκι σου και προσπαθείς να πείσεις τους πράσινους οπαδούς ότι πασχίζεις για να γίνει το όνειρό τους, προγματικότητα;

Συνεχίζουμε

Η <> ήταν εκεί

Γ.Σ. Απόλλων Σμύρνης – Παναχαϊκή Γ.Ε. 0-3 (Βόλεϊ Α2 κατηγορία)

Σε ένα μέτριο ποιοτικά παιχνίδι, οι μαυροκόκκινοι πέτυχαν μια εύκολη και συνάμα σημαντική νίκη, που τους εξασφάλιζει σε μεγάλο ποσοστό την παραμονή στην κατηγορία. Ταυτόχρονα, άρχισαν να κάνουν όνειρα για την είσοδό τους στην πρώτη πεντάδα του βαθμολογικού πίνακα, που οδηγεί στα play-off για την άνοδο στην A1. Στο γήπεδο βρέθηκε ελάχιστος κόσμος (περίπου 40 άτομα), στην πλειοψηφία φίλοι της Παναχαϊκής, και μετά τη λήξη του αγώνα ένας νεαρός οπαδός της ΠΓΕ φώναξε το σύνθημα: «Αυτό είναι σωστό ο Κούγιας να πεθάνει με εξοστρακισμό» και κέρδισε το χειροκρότημα των παρευρισκόμενων. Η στήλη συμπαραστέκεται στην προσπάθεια της Παναχαϊκής για άνοδο, προκειμένου τα μαυροκόκκινα λάβαρα να ανεμίσουν και πάλι στα σαλόνια του ελληνικού βόλεϊ. Το επόμενο ραντεβού στην Πάτρα για τον αγώνα κόντρα στον Πανελλήνιο.

■ ΣΥΛΒΙ ΒΕΡΧΕΓΝΤΕ Με λένε Στέλλα

Μια ρεαλιστική ματιά στη μετάβαση από την παιδική στην εφηβική ηλικία. Μια σχεδόν αυτοβιογραφική ταινία της σκηνοθετίδας και μια εξαιρετική απεικόνιση μιας λαϊκής γειτονιάς του Παρισιού τη δεκαετία του '70.

Η μικρή Στέλλα μεγαλώνει στο μπαρ των γονιών της σε μια υποβαθμισμένη παρισινή συνοικία. Η ζωή της είναι γεμάτη μοναξιά αλλά και περιέργεια. Ο κόσμος της είναι σκληρός και τα πρότυπά της είναι οι αμφιλεγόμενοι, ύποπτοι αλλά και λαϊκοί θαμώνες του μπαρ. Το σχολείο, και μάλιστα το γυμναστικό, είναι μια αντιθετική πραγματικότητα, ένα αδιάφορο πάρεργο και μια επιβαλλόμενη υποχρέωση, που όμως ανοίγει μια άλλη πόρτα για τη ζωή για να καταλήξει στο τέλος το μεγάλο στοίχημα για τη μικρή Στέλλα. Από τη μια ο περιορισμένος, πνιγμός, αλλά εύκολος και ζεστός χώρος του μπαρ και από την άλλη ο ευρύς, ανοιχτός δρόμος της γνώσης και των διαφορετικών ανθρώπων. Το περιβάλλον μέσα στο οποίο ανα-

πιύσεται η Στέλλα εξαλείφει κάθε επιθυμία, κάθε κλίση για σπουδές. Γι' αυτό το σχολείο είναι ένα μεγάλο στοίχημα. Οσοι μεγαλώσαν σε αντίδεξες συνθήκες, πλάι σε φτωχούς, αγράμματους ανθρώπους, το γνωρίζουν πολύ καλά αυτό. Πολλές φορές είναι μόνο ένα κλίκ, ένα δανεικό βιβλίο, ένας αστήμαντος παράγοντας.

Η ταινία της Συλβί Βερχέγντε περιγράφει πολύ καλά αυτό το μεταίχμιο. Χωρίς μελοδραματισμούς, χωρίς φανφάρες, χωρίς εξωραϊσμούς, με αντικειμενικότητα, ρεαλισμό, ευαισθησία, χειρίζεται ένα δύσκολο θέμα, εκείνο του παιδιού που γίνεται έρημος. Στο φόντο αυτής της ιστορίας διακρίνει κανείς θολά την επιρροή της γαλλικής κουλτούρας. Αυτό που θα δείτε δεν είναι η μεγάλη ταινία. Είναι όμως μια έντιμη και αληθινή ματιά στη ζωή του καθένα μας.

■ ΝΤΑΡΕΝ ΑΡΟΝΟΦΣΚΙ Ο παλαιοιστής

Μια συμβατική χολιγουντιανή ταινία στα πρότυπα του Ρόκου Μπαλμπό. Περιγράφεται η κάθοδος στην άβυσσο ενός παλαιοιστή κατς, που παρά τις αντίξοες συνθήκες πλάι σε φτωχούς, αγράμματους ανθρώπους, το γνωρίζουν πολύ καλά αυτό. Πολλές φορές είναι μόνο ένα κλίκ, ένα δανεικό βιβλίο, ένας αστήμαντος παράγοντας.

Χρησιμοποιώντας όλα τα καθιερωμένα κλισέ, ο Αρονόφσκι εκμαιεύει εύκολες συγκινήσεις. Συμπάθεια για τον ιδρώτα, τον κίνδυνο και την υγεία του παλαιοιστή, μελαγχολία για τις δυσκολίες της ζωής του κ.ο.κ. Τώρα, το γιατί έπρεπε να γίνει φιλμ η ζωή ενός ανόητου που το μόνο νόημα της ύπαρξής του ήταν το κατς, αυτό μόνο η φιλοχρήματη κινηματογραφική βιομηχανία γνωρίζει. Επίσης μόνον αυτή (και η ανθρώπινη μωρία)

Τίποτα δεν άρχισε, τίποτα δεν έχει τελειώσει

Οσο δεν ενεργούμε, θα... ανεργούμε

ΜΑΤ-αγρότες Κρήτης: η... χημεία λειτούργησε πάλι

Με πόνο ψυχής εξαπολύει ο μπάτσος τα χημικά απ' τη φυσούνα

Καλώστονε, για να ερθεί ο υπουργός στην Κρήτη / τα μάτια θα του βγάλουμε και θα του φαμ' τη μύτη!

Πού είναι ο Διαμαντής, οέο;

◆ Τσιμέντο... να γίνει ο μικρός πνεύμονας πρασίνου στην Κυψέλη λόγω Κακλαμανίας).

◆ Οντως θα ήταν ένα ωραίο όνομα για την Αθήνα: Κακλαμανία. Οπου καλά και κακλά διακλαδώνονται δημιουργώντας σε συνεχή βάση μια απόσφαιρα χημείας και ξύλου.

◆ Για τη ΔΟΕ (των δασκάλων): άει στο διάλογο κι εσείς!

◆ «Μιράκολο» στο Μιράμπελο: ανάπτυξη μέχρι θανάτου.

◆ Α.Τ. Κορυδαλλού: οι μπάτσοι έρουν να αμύνονται...

◆ Αρούλη τους, Αρούλη τους, Αρούλη-Παπαρούλη, διάλογο που εζήτησες, τον διάσιο θα λάβεις.

◆ Πι-αιδοία.

◆ Nosotros somos los Navajos (για να Navajisi ο Κούγιας).

◆ Τι παίζει ακριβώς ο Σύριζας με το γήπεδο του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό;

◆ Οικολόγοι Πράσινοι, Νέοι Πράσινοι: πράσιν' άλογα και αντίδια καπαπά (κανονικά είναι αρκίντια).

◆ Ολοταχώς για εκλογές κόμματα, κομματιδια / για άλλη μια φορά μας πρήξανε τ' αντίδια.

◆ Το ΠΑΣΟΚ δεν είναι υπέρ του κλεισμάτος των δρόμων (είναι υπέρ του κλεισμάτος της φαλίδιας και του κλασμάτος των αγροτών).

◆ Πάντα ανάμεσά μας και ο Γιώργος και ο Κωστής και ο

Θα καλοδεχτούμε την αστυνομία. (Μπάτσος, μπάτσος δεν θα το βρεις).

Μήτσος.

◆ NAP: Αγάλι-αγάλι γίνεται σαν Περισσός κι εκείνο.

◆ Η Κυριακίδου καταθέ-, η Κυριακίδου λέει (σαν μάρτυρις που παντελόνισε, χρήμα και χρήμα αβέρτα, και δεν ευχαριστήθηκε με τον Κανά κουβέρτα).

◆ Λόγια σοφά της Αλέκας: «Αντέξαμε γιατί είχαμε πίσω μας μια μεγάλη ιστορία, την ιστορία του ΚΚΕ...». Ακριβώς: πίσω την είχατε, πίσω την αφήσατε. Οσο για την «Αντεπίθεση», τι θα κάνετε;

◆ Θα βομβαρδίσετε τους μπάτσους με μολότοφ ψηφοδελτών ή θα γκρεμίσετε τη Βουλή με ρουκέτα λίστας υποψηφίων ευρωβουλευτών σας;

◆ Προκλητικό μέχρι γιασουτάματος το κείμενο του Ιακώβ Σιμπτή στην «Παρέμβαση» της Ελευθεροτυπίας (4-2-09).

φορ δεν «οσμίζεται» την κατάσταση στην Παιδεία.

◆ Συμβουλές ενός επαναστάτη: «Παιδιά, προσέξτε μην γίνετε σαν αυτούς που πολεμάτε» (Α. Βουτσινάς, σκηνοθέτης).

◆ Αβλεπί θα συμφωνήσουμε με τον Ηλία Πετρόπουλο: «Η "ακατανοησία" του ρεμπέτικου δεν το πνίγει, το εξαγνίζει».

◆ Πααάλι οι AC/DC στην Αθήνα;

◆ Μπελέμ Φορούμ, ταρατζούμ-ταρατζούμ.

◆ Και οι διανοούμενοι στον αυτισμό τους (μόνο που τείνουν εύχοντας στα κελεύσματα της εξουσίας).

◆ Περιστέρι μάς λείπεις (το του Κορυδαλλού).

Βασιλής

Τρεις άνθρωποι τραυματίστηκαν από χειροβομβίδες κρότου-λάριψης που έριξαν τα ΜΑΤ κατά των διαδηλωτών που διαμαρτύρονταν εξω από το δημαρχείο της Αθήνας για την καταστροφή του μικρού πάρκου στη γωνία Κύπρου και Παπατσίδην στην Κυψέλη. Ενοις δημοσιογράφος έπιασθε σοβαρή ζημιά στ' αυτή και διάσειση (νοσηλεύεται), ένα νεαρό παιδί τραυματίστηκε στο θώρακα και ένα άλλο στο πόδι (υπεβλήθη σε χειρουργική επέμβαση). Ο δημοσιογράφος δέχτηκε τη χειροβομβίδα στο σιβέρκο. Αν το πρόσωπό του ήταν στραμμένο προς την πλευρά των μπάτσων, κανείς δεν έρει ποια θα ήταν η ζημιά που θα είχε πάθει (η τύφλωση είναι το λιγότερο που μπορούμε να φανταστούμε).

Την ίδια μέρα, το υπουργείο Εσωτερικών κατέθεσε στο ΣΤΕ Προεδρικό Διάταγμα με το οποίο δημιουργείται τμήμα περιπολιών που υπάγεται στη Διεύθυνση Αστυνομικών Επιχειρήσεων (ΜΑΤ). Το τμήμα θα αποτελείται από 500 άτομα και θα μπορεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις, με διατογή του αρχηγού της ΕΛΑΣ, να διατίθεται και για τη «λήψη μέτρων τάξης» (στις διαδηλώσεις, δηλαδή). Άλλο Προεδρικό Διάταγμα προβλέπει τη χρήση εκπαίδευμένων σκύλων στις πεζές περιπολίες, επομένως και στις διαδηλώσεις.

Κατόπιν τούτων, το ερώτημα είναι: πότε θα θρηνήσουμε τον επόμενο νεκρό διαδηλωτή;

◆ Οχι άλλα κέρδη και μπετόν, το πάρκο μας θα σώσουμε για χάρη των παιδιών (Επιτροπή κατοίκων για τη σωτηρία του πάρκου Κύπρου και Παπατσίδην)

Οραίο το συνθηματάκι, συναίσθηματικό. Δίνει και αφορμή για ορισμένες σκέψεις. Π.χ. τι θα έκανε ο Νικήτας διαβάζοντας το σύνθημα; Θα έβγαινε από τα ρούχα του. Σωστά. Μόνο που ο Νικήτας ισχυρίζεται ότι είναι μια σφρόδα ιδεολογικοποιημένη προσωπικότητα. Και ο Νικήτας –όπως κάθε ιδεολόγος της δεξιάς και όχι μόνο– έρει ότι αυτή η κοινωνία στηρίζεται, οικοδομείται, αναπτύσσεται πάνω στο κέρδος. Το μπετόν δε, είναι πρωταθλητής του κέρδους σ' αυτή τη χώρα. Πώς λοιπόν θα πάμε μπροστά χωρίς το κέρδος, θα αναρωτηθεί δικαίως ο Νικήτας. Είστε καθυστερημένοι και αμόρφωτοι, θα αποφανθεί. Θέλετε να σταματήσετε την πρόοδο, θα συμπεράνει. Και θα πάρει τηλέφωνο στη ΓΑΔΑ για τα σχετικά. Εδώ που τα λέμε από την (αντιδραστική) σκοπιά του δεν θα έχει και άδικο. Γιατί, πώς να το κάνουμε τώρα, ολόκληρο το σύστημα στο κέρδος στηρίζεται. Στο κέρδος που «ξεπηδάει» πρώτα και κύρια από την εκμετάλλευση της εργασίας. Δεκαετίες τώρα οι εκκλήσεις για λιγότερο κέρδος, για λογική εκμετάλλευση, για συνεργασία των τάξεων δεν εμπόδισαν –για να μην πούμε διευκόλυναν– καθόλου να εξαπλωθεί η βαρβαρότητα. Οχι, δεν διυλίζουμε τον κάνωντα με ακρορμή ένα τόσο «απλό» και ταυτόχρονα τόσο οσιούρο θέμα. Δυό σκέψεις κάνουμε αντικρίζοντας το πανό. Δυό σκέψεις εκ διαμέτρου αντίθετες με αυτές που θα έκανε σκυλιάζοντας ο Νικήτας. Γιατί, φίλοι μου, πλέον ανάμεσα σε μας και στον Νικήτα δεν υπάρχει απλά και μόνο μια διαχωριστική γραμμή. Δεν κινούμαστε απλά σε διαφορετικές όχθες. Μας χωρίζει άβυσσος.

◆ Κακλαμάνη ψαλιδοχέρη να σου κοπεί το χέρι

Στον τοίχο του δημαρχείου γραφμένο. Πάνω στο μάρμαρο. Ποιος θα την πληρώσει τώρα αυτή την καταστροφή, ογκανάκτησε ο Νικήτας. Και πήρε τη Διεύθυνση Πολεοδομίας, να μάθει ποιο άλλο έμειναν ακόμη παρκάκια στις συνοικίες που ζει ο λαός. Διότι για εκεί ενδιαφέρεται ο Νικήτας, όχι για το Κολωνάκι. Τον πληροφόρησαν ότι υπάρχουν ακόμη μερικά. Πέταξε από τη χαρά του. Γιατί θα κάνει νέα έργα.

◆ Οχι στο διάλογο απάτη. Ρήξη με την αντιλαϊκή πολιτική της ΕΕ και του κεφαλαίου (ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών)

Σωστά λένε οι ταξιδιοί δάσκαλοι, ότι ο διάλογος του Αρούλη (ε, όχι και Αρης ρε παιδιά, όχι και Αρης) είναι απάτη. Ενώ ο δικός τους διάλογος, ε; Ο διάλογος για το συνέδριο του κόμματος, ντε. Δεν παρακαλούθείτε τα σοβαρά πολιτικά γεγονότα. Ενας διάλογος ειλικρινής και βαθύτατα προβληματισμένος. Για να καταλάβετε την πρωτοπόρα ποιότητά του, σκεφτείτε μόνο ότι οι πάντες συμφωνούν, ότι το κόμμα τα πάει πολύ καλά. Στο κίνημα, στη νεολαία, στη συγκρότησή του, παντού. Πρόγιατι, μεγάλη πολιτική ειλικρίνεια δείχνει το κόμμα στο συνέδριο του, όταν συμπεραίνει ότι όλο και περισσότερο αναπτύσσεται το κίνημα (το ΠΑΜΕ δηλαδή). Το διαπιστώσαμε για άλλη μια φορά και στους ταξικούς δασκάλους. Τρεις κι ο κούκος.

◆ Εκδήλωση-συζήτηση: Οι μαθητές στους δρόμους. Εξέγερση ή πετροπόλεμος; Την απόντηση θα τη δώσει ο Παυλάκης μέσα από το ντοκιμαντέρ του. Και βέβαια, σαν βέρος επαναστάτης, θα τοποθετηθεί υπέρ της εξέγερσης. Οπως τοποθετείται καθημερινά στο δελτίο ειδήσεων του MEGA. Σχετικό: Η αφίσα, ρε παιδιά, θυμίζει με χλιδια μια συνιστώσα του Σύριζα. Και το θεσμό του Τοπικού Συμβούλιου Νέων, που τον έστησαν στους δήμους και δεν τον έχει κανένας, πού τον πάτε; Αυτόν τον εντελώς ανύπαρκτο και αντιδραστικό θεσμό τον μετέτρεψαν κάποιοι (μάλλον εκ Σύριζα ορμώμενοι) σε

Ηπο κρατικοδίαιτη τάξη της κοινωνίας, οι καπιταλιστές, χυτούν και πάλι με μια προκλητική πολιτική παρέμβαση, απαιτώντας από το πολιτικό σύστημα να ευθυγραμμιστεί πλήρως με τις απαιτήσεις τους. Στις 29 Γενάρη ο πρόεδρος του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλος έστειλε επιστολή στον υπουργό Οικονομίας Γ. Παπαθανασίου, την οποία έσπευσε να δώσει στη δημοσιότητα την περαιμένη Τρίτη. Από την αρχή κιόλας της επιστολής οι καπιταλιστές δίνουν το στήγμα τους, επιτιθέμενοι στην κυβέρνηση για την πολιτική της έναντι των αγροτών. Τα φίχουλα που αναγκάστηκε να δώσει, τα οποία δεν άφησαν ευχαριστημένους ούτε τους γαλάζιους αγροτοπατέρες-μεγαλοαγρότες, επειδή δεν καλύπτουν τη ζημιά αλλά τη μειώνουν κατά ένα μικρό μέρος, χαρακτηρίζονται ως

τρων με αναφορά σε τέσσερις άξονες: τη στήριξη των κοινωνικά και οικονομικά πιο ευάλωτων ομάδων, την προστασία της απασχόλησης, την αναθέμαση της οικονομίας και την προώθηση των αναγκαίων διαφρωτικών αλλαγών». Ας δούμε έναν προς έναν αυτούς τους άξονες, για να καταλάβουμε περιτέλια.

Τα «μέτρα κοινωνικής στήριξης» δεν είναι παρά τα φιλανθρωπικά βοηθήματα που ίδη έχει υποσχεθεί η κυβέρνηση, για να λέει πως κάνει κοινωνική πολιτική: «Προιδότηση του Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής με τα υπεροχμένα και άμεση χρήση των πάρων του». Οσο για τα «μέτρα για τη διατήρηση της απασχόλησης», δεν είναι παρά ένας ωμός εκβιασμός σε βάρος των εργαζόμενων και του κράτους: ή κάνετε αυτά που απαιτούμε ή αρχίζουμε

τάξη, μαζί με το κρατικό παραδάκι, φυσικά) – Απλοποίηση και επιτάχυνση διαδικασιών δημοσίων προμηθειών».

Κερασάκι στην τούρτα είναι η απαίτηση για «πραγματική εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος». Ούτε ένας χρόνος δεν πέρασε από την ψήφιση του αντιασφαλιστικού νόμου Καραμανλή-Πετραλία κι αυτοί ζητούν νέες ανατροπές ή μάλλον ζητούν μια σφρωτική μεταρρύθμιση, που θα μετατρέψει όλες τις συντάξεις σε φιλανθρωπικά βοηθήματα (κυρίως τις συντάξεις σε Δημόσιο και ΔΕΚΟ, γιατί οι του ΙΚΑ ήδη αποτελούν φιλανθρωπικά βοηθήματα).

Η κυβέρνηση δεν έδωσε καμιά απάντηση στο προκλητικό διάβημα των καπιταλιστών του ΣΕΒ. Ούτε πρόκειται να δώσει επίσημα. Όμως, καθώς αντιμετωπίζει σοβαρό πολιτικό πρόβλημα, είναι

■ Προκλητική παρέμβαση του ΣΕΒ

Πλήρη ασυδοσία και αντεργατικά μέτρα απαιτούν οι καπιταλιστές

αποτέλεσμα εκβιασμού. Προσέξτε τι γράφουν: «Οι παροχές που δίνονται είτε περιστασιακά, είτε υπό το κράτος εκβιασμού ως καπιταλικό φάρμακο στις επιμέρους κοινωνικές διεκδικήσεις, χωρίς προηγούμενη επάρχηση των ανογκών και των στόχων, χωρίς να εντάσσονται σ' ένα σαφές και συνεπές σχέδιο, θα καταστούν μπούμερανγκ για το κοινωνικό σύνολο και το κοινό μας μελλον!!!»

Και ποιο είναι εκείνο το «ολοκληρωμένο πρόγραμμα μακράς πτυνής» που προτείνουν οι καπιταλιστές; Οπως το συνηθίζουν, το περιβάλλον με το ένδυμα του εθνικού, για να καλύψουν το συγνά ταξικό του χαρακτήρα. Τα θέλουν όλα. Για την ακρίβεια, τα απαιτούν όλα. Απαιτούν να αλλάξει η οικονομική και κοινωνική πολιτική σε τρόπο που να μπορούν να στραγγίσουν κάθε πτηγή, προκειμένου να διατηρήσουν αλώβητα τα κέρδη τους και στις συνθήκες της κρίσης. Υποτίθεται πως καταθέτουν «ένα πλαίσιο μέ-

τις μαζικές απολύσεις. Τι απαιτούν;

Απαιτούν καταρχάς να πάρουν όλα τα κονδύλια από τον ΟΑΕΔ με πρόσχημα την... κατάρτιση ανέργων: «Ειδική επιδότηση επιχειρήσεων από τον ΟΑΕΔ που αναλαμβάνουν να καταρτίσουν εργαζόμενους που έχουν χάσει τη θέση εργασίας τους – Στοχευμένη προώθηση προγραμμάτων κατάρτισης για την ανάπτυξη δεξιοτήτων σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας με στόχο την ενίσχυση της απασχόλησης ειδικά των νέων και των γυναικών – Ενεργές πολιτικές δια βίου μάθησης ειδικά για εργαζόμενους σε κλάδους που φθίνουν».

Επειδή δεν τους φτάνουν τα λεφτά του ΟΑΕΔ, ζητούν ακόμα «το κράτος να αναλάβει μέρος των ασφαλιστικών εισφορών νέων που δεν έχουν εργασιακή εμπειρία για κάποιο χρονικό διάστημα (π.χ. 12 μήνες)». Ζητούν, δηλαδή, και πρόσθετη επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών για νέους εργαζόμενους, χωρίς απέναντι στην προστασία της ασφαλιστικής ασφαλιστικών εισφορών

Αφού τελειώσουν με τα «μέτρα για τη διατήρηση της απασχόλησης», που είναι ακριβώς το αντίθετο απ' αυτό που περιγράφει ο τίτλος τους, περνούν στις «καθαυτό» δικές τους απαιτήσεις. Ο κατάλογος είναι τεράστιος, γι' αυτό και σταχυλογύμενος μερικά απ' αυτά που απαιτούν: «Κατάργηση ειδικών φόρων στην επιχειρηματική δράση - συγκέντρωσης κεφαλαίου, ειδικές εισφορές κ.λπ. – Επίσπευση έγκρισης και χρηματοδότησης αναπτυξιακών προγραμμάτων ΕΣΠΑ – Αμεση προώθηση όλων των ΔΔΤ – Επιτάχυνση των διαδικασιών αξιολόγησης, ελέγχου και εκταμίευσης των επιχορηγήσεων του επενδυτικού νόμου (σ.σ. τα λεφτά και γρήγορα, χωρίς ούτε τους τυπικούς ελέγχους) – Αμεση ολοκλήρωση της αναθεώρησης του Ν.325/05 για την αδειοδότηση νέων εγκαταστάσεων και αναθέωρηση παλαιών (σ.σ. ξεχάστε περιβαλλοντικός όρους και άλλους ελέγχους, δώστε μας τις άδειες αμέσως μόλις τις ζη-

σίγουρο ότι θα χρειαστεί τη στήριξή τους. Γρέπει, λοιπόν, να περιμένουμε ότι θα ξεκινήσει από μέτρα που μοστράρονται ότι δήθεν είναι για την καταπολέμηση της ανεργίας, ενώ δεν είναι παρά μέτρα μεταφοράς νέων κρατικών πάρων στα ταμεία των επιχειρήσεων. Και όχι μόνο κρατικών πάρων, αλλά και πάρων που συγκεντρώνονται απευθείας από τους εργαζόμενους, όπως είναι τα κονδύλια του ΟΑΕΔ. Δεν πρέπει να ξεχάσμε πως μέτρα, όπως η επιδότηση από το κράτος των ασφαλιστικών εισφορών για τους νέους εργαζόμενους, είναι και προτάσεις του ΠΑΣΟΚ, επίσημα διατυπωμένες, ενώ δεν πρόκειται να διαφωνήσει ούτε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Γ' αυτό και είναι απαραίτητο όχι μόνο να αντιπολευτεί κάθε τέτοιο μέτρο, αλλά και να διεκδικηθεί η κατάργηση όλων των ρυθμίσεων που μεταφέρουν πάρους από τον ΟΑΕΔ ή το κράτος στις επιχειρήσεις. Ούτε ένα ευρώ στους καπιταλιστές.

Στα χνάρια του Γκέμπελς

Ο Βάιντα αποφάσισε να κάνει τανία για το Κατίν. Κι έφτιαξε ένα μελό για να υπηρετήσει το παμπάλαιο σχέδιο του Γκέμπελς: οι Σοβιετικοί σκότωσαν 20.000 πολωνούς αιχμαλώτους. Ο Βαξεβάνης, με στιλάκι αριστερού, αλλά αμερόλπιττο δημοσιογράφου, έκανε το ίδιο με τηλεοπτική εκπομπή στον Alphé (γερμανικής ιδιοκτησίας πλέον), στην οποία εμφανίστηκε και ο Βάιντα για να σπρώξει την τανία του. Οι απόγονοι του Γκέμπελς επιχειρούν μια ακόμη προσπάθεια αναθεώρησης της Ιστορίας. Εκριναν, φαίνεται, πως οι νεότερες γενείς αποτελούν tabula rasa, οπότε μπορούν να καταφέρουν μ' αυτές αυτό που δεν κατάφεραν με τις παλαιότερες. Άλλωστε, η προσπάθεια να εξισώσουν τον κομμουνισμό με το ναζισμό είναι συνεχής και η εξισώση τους χρειάζεται ιδιαίτερα σήμερα, καθώς η πραγματικότητα της κρίσης συντρίβει τα στερεότυπα των νεοτών.

Η στήλη δεν διαθέτει το χώρο για να πραγματευτεί με επάρκεια τη διαφανή ιστορία του Κατίν. Μπορεί, όμως, να παράσχει μερικά σπαράγματα πληροφόρησης, ώστε να παρακινήσει τον αναγνώστη για παραπέρα ψάξιμο.

Τον Απρίλι του '43 η ναζιστική Γερμανία ανακοίνωσε ότι ανακάλυψε μαζικούς τάφους Πολωνών στρατιωτικών (Ευέλπιδων) στο δάσος δίπλα στο λευκορωσικό χωριό Κατίν. Ο Γκέμπελς έστησε ολόκληρη προπαγάνδα για τα «εγκλήματα των εβραιομπολεσβίκων». Όμως, η προπαγάνδα κατέρρευσε αμέσως. Στα πτώματα βρέθηκαν έγγραφα με πημερομηνία Οκτώβρης του 1941, ενώ οι Σοβιετικοί είχαν υποχωρήσει από την περιοχή τον Ιούν του '41! Ακόμη και μέλι της διεθνούς επιτροπής που έφτιαξε ο Γκέμπελς αποφάνθηκαν ότι η πημερομηνία θανάτωσης ήταν μεταξύ τέλους 1941 και αρχής 1942, περίοδος που η περιοχή ήταν υπό γερμανική κατοχή.

Μετά τον πόλεμο είδαν το φως της δημοσιότητας και άλλα στοιχεία: Βρέθηκαν κάλυκες των 7.65 και των 9 ππ, που δεν χρησιμοποιούσαν οι σοβιετικοί, αλλά οι ναζί. Μάλιστα, σε ορισμένους κάλυκες αναγραφόταν και το γερμανικό εργοστάσιο παραγωγής τους. Βρέθηκαν πτώματα δεμένα με σκοινί γερμανικής παραγωγής. Τέλος, βρέθηκε το πημερόγιο του Γκέμπελς που έγραψε «δυστυχώς στους τάφους του Κατίν βρέθηκαν γερμανικές σφαίρες» και συμβούλευε να παραμείνει η πληροφορία άκρως απόρρητη, για να μην καταρρέει η προπαγάνδα. Ο Γκέμπελς, ο ίδιος που είχε οργανώσει τον εμπροσμό του Ράιχσταγκ το 1933 και τον είχε αποδώσει στους κομμουνιστές, έκανε το ίδιο με τους πολωνούς ευέλπιδες που δολοφονήθηκαν ομαδικά στο Κατίν.

Η επόμενη προσπάθεια έγινε επί Γιέλτσιν και στέφθηκε επίσης από αποτυχία. Υποτίθεται πως βρέθηκε η προφαστική έγγραφη απόφαση του ΠΓ του μπολσεβίκου κόμματος, με υπογραφές όλων των μελών του, που έδινε εντολή στον Μπέρια να εκτελέσει τους Πολωνούς. Μόνο που ο